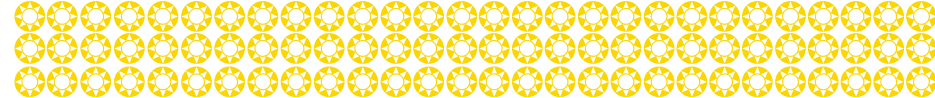
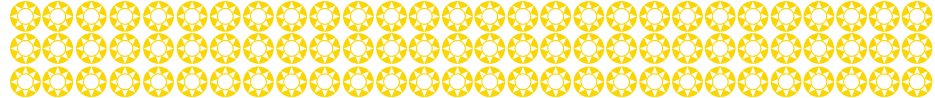

Dobrodění

od jara do zimy 2022

Dobroděňí

od jara do zimy 2022

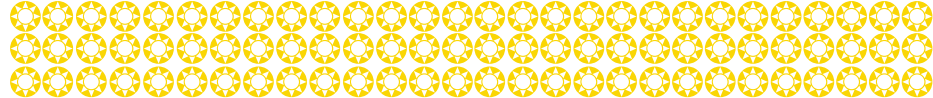

Autor kresby na obálce: Iliia Mantulenko, 6 let
Автор малюнку на обкладинці: Ілля Мантуленко, 6 років
Автор рисунка на обложке: Илья Мантуленко, 6 лет

Grafická úprava a tisková příprava: Petra Zavadilová
Графический дизайн и подготовка к печати: Петра Завадилова
Графічний дизайн і підготовка до друку: Петра Заваділова

Projekt „Interkulturní asistence a koordinace dobrovolníků v Ústeckém kraji“
je financován Ministerstvem vnitra České republiky v rámci programu
Integrační služby pro držitele speciálního víza a dočasné ochrany 2022.

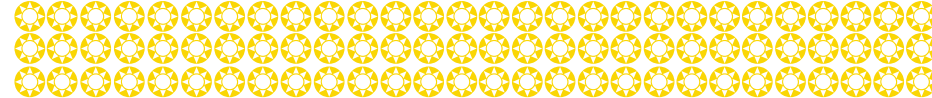

Obsah • Зміст • Содержание

Dobroděňi • Добродичинність • Добродетельность

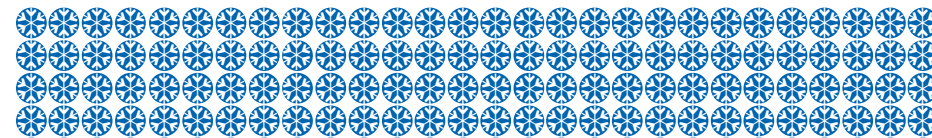
od jara do zimy 2022 • від весни до зими • с весны до зимы

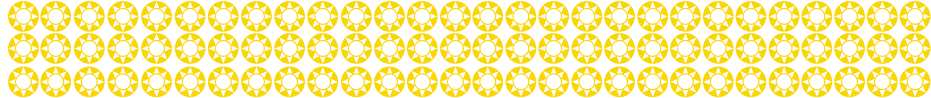
Úvodní slovo – Dobrovolnické centrum • Вступ – Волонтерський центр • Введение – Волонтерский центр	7
Dobrovolníci v Krajském asistenčním centru pomoci Ukrajině (KACPU) • Волонтери в Регіональному центрі допомоги Україні (KACPU) • Волонтеры в Региональном центре помощи Украине (KACPU)	10
Líza, Petrohrad, Rusko • Ліза, Санкт-Петербург, Росія • Лиза, Санкт-Петербург, Россия	14
Jak se Pedagogická fakulta UJEP postavila k ruskému napadení Ukrajiny • Як Педагогічний факультет Університету імені Яна Євангеліста Пуркіне (PF UJEP) відреагував на російський напад на Україну • Как Педагогический факультет Университета имени Яна Евангелиста Пуркине (PF UJEP) отреагировал на российское нападение на Украину	19
Dobrovolnictví ve sportu • Волонтерство у спорті • Волонтерство в спорте	24
Pleteme za mír • В'яжемо за мир • Вяжем за мир	28
Ukrajínští dobrovolníci v Severočeské vědecké knihovně • Українські волонтери в Північночеській науковій бібліотеці • Украинские волонтеры в Северочешской научной библиотеке	34
Panel humanitárních organizací Ústeckého kraje – patnáct let spolupráce • Група гуманітарних організацій Устецького краю – п'ятнадцять років співпраці • Группа гуманитарных организаций Устецкого края – пятнадцать лет сотрудничества	40

Interkulturní asistenti – nepostradatelní hrdinové Міжкультурні працівники – незамінні герої Межкультурные работники – незаменимые герои

Úvodní slovo – Poradna pro integraci • Вступ – Консультаційний центр з питань інтеграції • Введение – Консультационный центр по вопросам интеграции	45
Interkulturní asistence: Міжкультурна допомога: Межкультурная помощь:	
V lokalitě Chomutov • На околиці Хомутова • В окрестности Хомутова	48
Na trhu práce • На ринку праці • На рынке труда	53
V Krajském asistenčním centru pomoci Ukrajině • В Регіональному центрі допомоги Україні (KACPU) • В Региональном центре помощи Украине (KACPU)	56
Na úřadu práce • В центрі зайнятості • В центре занятости населения	59
Na ubytovně • В гуртожитку • В общежитии	62
Pomoc Orgánu sociálně-právní ochrany dětí • Допомога Органу соціально-правового захисту дітей (OSPOD) • Помощь Органу социально-правовой защиты детей	65
Ve zdravotnictví • В сфері охорони здоров'я • В здравоохранении	69
Při integračních aktivitách • На інтеграційних заходах • На интеграционных мероприятиях	73
Ve školství • В освіті • В образовании	76

Solidarita v Česku

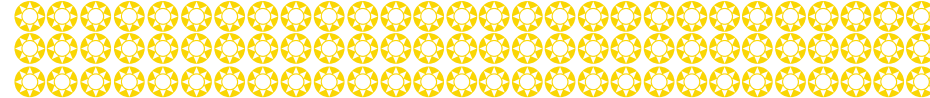
„Skutečná pomoc spojuje lidi, organizace, iniciativy a vytváří bezpečnou a záchytnou síť pro ty nejzranitelnější.“

Солідарність у Чеській Республіці

«Реальна допомога об'єднує людей, організації, ініціативи та створює мережу безпеки для найбільш вразливих.»

Солидарность в Чешской Республике

«Реальная помощь объединяет людей, организации, инициативы и создает сеть безопасности для наиболее уязвимых.»

Úvodní slovo – Dobrovolnické centrum

Vážení přátelé,

také v Ústeckém kraji pomáháme lidem, kteří do Česka přicházejí od 24. února 2022 v důsledku válečného konfliktu na Ukrajině. Ačkoliv patříme mezi kraje nejvzdálenější od hranic s Ukrajinou, přišlo v roce 2022 do našeho regionu a registrovalo se na Krajském asistenčním centru pomoci Ukrajině v Ústí nad Labem 21 352 lidí, z nichž 50 % byly děti do 18 let.

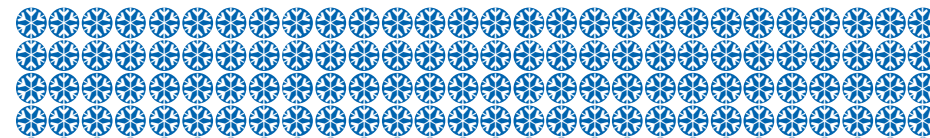
Neziskové a humanitární organizace, ale také aktivní jednotlivci začali pomáhat a poskytovali to nejzákladnější a nejpotřebnější. Získali jsme obrovské množství nových informací o sobě, o pomoci, o válce.

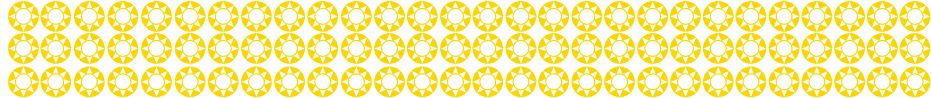
Tato brožura vznikla díky spolupráci Poradny pro integraci, Národní asociace dobrovolnictví a Regionálního dobrovolnického centra pro Ústecký kraj, které je součástí Panelu humanitárních organizací. Její realizace byla podpořena Ministerstvem vnitra ČR prostřednictvím týmového projektu s názvem „Interkulturní asistence a koordinace dobrovolníků v Ústeckém kraji“ a zprostředkuje vhled do několika oblastí pomoci.

Děkujeme všem zapojeným kolegům a kolegyním, dobrovolníkům a dobrovolnicím i všem organizacím a složkám, které pod tíhou událostí přeorganizovaly svou činnost tak, abychom co nejlépe zvládli příchod, administrativu a ubytování lidí, kteří mnohdy přijeli jen s jedním zavazadlem do zcela nového, neznámého prostředí.

V prvních dnech nabídlo pomoc s tlumočením přes sto osob. Lidé pekli, nosili potraviny a oblečení, protože v prvních týdnech bylo potřeba odbavit stovky uprchlíků denně. Postupně jsme vytvořili systém a dnes se nacházíme v adaptačně-integrační fázi. Spoléháme především na české školy a zaměstnavatele a jejich inkluzivní přístup v procesu zapojení co největšího počtu uprchlíků do studia, práce a úspěšného soužití.

Mgr. Lenka Vonka Černá
předsedkyně Národní asociace dobrovolnictví, z.s.
ředitelka Dobrovolnického centra, z.s.
Regionální dobrovolnické centrum pro Ústecký kraj

Вступ – Волонтерський центр

Дорогі друзі,

у регіоні Усті-над-Лабем ми допомагаємо людям, які прибувають до Чеської Республіки з 24 лютого 2022 року у зв'язку з військовими діями в Україні. Хоча ми є одним із найвіддаленіших від кордону з Україною регіонів, 2022 року до нашого краю прибуло 21 352 особи, зареєстрованих у Регіональному центрі допомоги в Усті-над-Лабем, 50 % з яких – діти до 18 років.

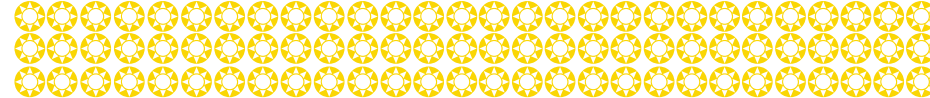
Некомерційні та гуманітарні організації, а також активні приватні особи почали допомагати і надавати найнеобхідніше і найпотрібніше. Ми отримали величезну кількість нової інформації про себе, про допомогу, про війну.

Цю брошуру було створено завдяки співпраці Консультаційної служби з питань інтеграції, Національної асоціації волонтерства та Регіонального волонтерського центру Устецького краю, який входить до складу Групи гуманітарних організацій. Вона була реалізована за підтримки Міністерства внутрішніх справ Чеської Республіки в рамках командного проекту «Міжкультурна допомога та координація волонтерів у Устецькому краї» та дає уявлення про декілька сфер надання допомоги.

Ми хотіли б подякувати всім колегам, волонтерам, а також усім організаціям та органам, які під тягарем подій реорганізували свою діяльність, щоб якнайкраще впоратися з прибуттям, адмініструванням та розміщенням людей, які приїхали найчастіше тільки з однією валізою в абсолютно нове і незнайоме середовище.

У перші кілька днів понад сто осіб запропонували свою допомогу як перекладачі. Люди випікали, приносили їжу та одяг, оскільки в перші тижні сотні біженців мали щодня проходити реєстрацію. Поступово ми створили систему і сьогодні перебуваємо на етапі адаптації та інтеграції. Здебільшого ми покладаємося на чеські школи і роботодавців та їхній інклюзивний підхід щодо залучення якомога більшої кількості людей у процес успішного навчання, роботи і спільного життя.

Mgr. Lenka Vonka Černa
голова Національної асоціації волонтерства
директор Волонтерського центру
Регіональний волонтерський центр Устецького краю

Введение – Волонтерский центр

Дорогие друзья,

в Устецком крае мы помогаем людям, прибывающим в Чешскую Республику с 24 февраля 2022 года в связи с военными действиями в Украине. Хотя мы являемся одним из самых отдаленных от границы с Украиной регионов, в 2022 году в наш край прибыло 21 352 человека, зарегистрировавшихся в Региональном центре помощи в Усти-над-Лабем, 50 % из которых – дети до 18 лет. Некоммерческие и гуманитарные организации, а также активные частные лица начали помогать и предоставлять самое необходимое и нужное. Мы получили огромное количество новой информации о себе, о помощи, о войне.

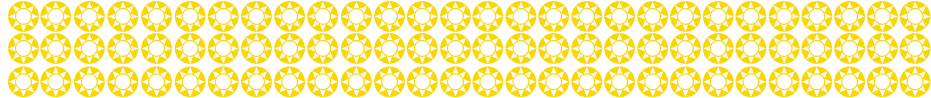
Эта брошюра была создана благодаря сотрудничеству Консультационной службы по вопросам интеграции, Национальной ассоциации волонтерства и Регионального волонтерского центра Устецкого края, который входит в состав Группы гуманитарных организаций. Она была реализована при поддержке Министерства внутренних дел Чешской Республики в рамках командного проекта «Межкультурная помощь и координация добровольцев в Устецком крае» и дает представление о нескольких областях оказания помощи.

Мы хотели бы поблагодарить всех коллег, волонтеров, а также все организации и органы, которые под тяжестью событий реорганизовали свою деятельность, чтобы наилучшим образом справиться с прибытием, администрированием и размещением людей, приехавших зачастую только с одним чемоданом в совершенно новую и незнакомую среду.

В первые несколько дней более ста человек предложили свою помощь в качестве переводчиков. Люди выпекали, приносили еду и одежду, так как в первые недели сотни беженцев должны были ежедневно проходить регистрацию. Постепенно мы создали систему и сегодня находимся на этапе адаптации и интеграции. В основном мы полагаемся на чешские школы и работодателей и их инклюзивный подход в порядке вовлечения как можно большего числа людей в процесс успешной учебы, работы и совместной жизни.

Mgr. Lenka Vonka Černa
председатель Национальной ассоциации волонтерства
директор Волонтерского центра
Регіональний волонтерський центр Устецького краю

Dobrovolníci v Krajském asistenčním centru pomoci Ukrajíně (KACPU)

Eliška Kristková, koordinátorka projektu

KACPU na Hoření 13 v Ústí nad Labem je místem, kde se už od března 2022 dostává pomoci lidem, kteří prchají před válečným konfliktem na Ukrajině. Primárně KACPU Ukrajincům slouží k registraci, získání víza a ubytování. Díky neúnavné práci dobrovolníků, neziskových organizací, složek integrovaného záchranného systému a Krajského úřadu Ústeckého kraje tu však uprchlíci naleznou i důstojné zázemí, kde si mohou po namáhavé cestě odpočinout, občerstvit se a vybavit se základními hygienickými potřebami, šatstvem, či potřebami pro děti.

Někteří z příchozích Ukrajinců se postupem času zapojili do pomoci svým krajanům a stali se platnými členy dobrovolnického týmu. Díky společné práci se před námi otevírají osobní příběhy, které nás vzájemně sblížují na pracovní i osobní rovině.

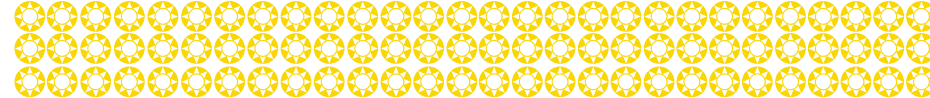
Příkladem pracovního vztahu, který přerostl v důležitou spolupráci, je Marina Yanchuk, která jako aktivní dobrovolnice na KACPU vycestovala s Dobrovolnickým centrem do Štrasburku, kde spolu s dalšími dobrovolníky prezentovala naše aktivity na Festivalu dobrovolnictví při Evropském parlamentu.

Za podpory Ústeckého kraje jsme v červnu 2022 pro zapojené dobrovolníky uspořádali děkovnou akci s názvem „Opejkačka“, kam dorazil i pan hejtmán Ing. Jan Schiller. Využil tak příležitosti a osobně poděkoval všem dobrovolníkům, tlumočnickům a ostatním lidem, kteří se na pomoci podílejí (viz foto).

Mezi další významná setkání roku 2022 patří:

- červen 2022 Filippo Grandi, vysoký komisař UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees), který dobrovolníkům a občanské společnosti v Česku poděkoval a novinářům mj. řekl, že jedna věc je přístup vlády, ale podstatné je, jak lidé reagují a pomáhají v regionech,
- červenec 2022 Mgr. Oleksandr Lutsenko, konzul Velvyslanectví Ukrajiny v ČR,
- listopad 2022 Viktoriya Shaban, Oddělení právní ochrany uprchlíků UNHCR,
- listopad 2022 Hans-Gert Pöttering, bývalý prezident Evropského parlamentu (při příležitosti setkání vítězů ceny Karla Velikého pro mladé v rámci předsednictví České republiky Evropské Unii).

Máme toho mnoho za sebou, ale ještě spoustu před sebou. Děkujeme všem, kteří nás jakkoliv podporují a motivují ke smysluplné práci.

Волонтери в Регіональному центрі допомоги Україні (KACPU)

Елішка Кристкова, координаторка проекту

KACPU на вулиці Горжені 13 в Усті-над-Лабем – це місце, де з березня 2022 року отримують допомогу люди, які втекли від війни в Україні. Насамперед KACPU служить українцям для реєстрації отримання візи та розміщення. Завдяки невтомній праці волонтерів, некомерційних організацій, підрозділів інтегрованої системи порятунку та Обласного управління Устецького краю біженці можуть знайти гідне місце для відпочинку, відновлення сил та забезпечення основними засобами гігієни, одягом і дитячим приладдям після важкої подорожі.

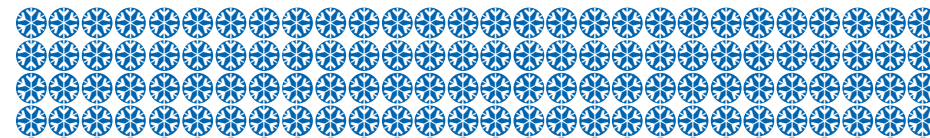
Згодом деякі з прибулих українців долучилися до роботи з надання допомоги своїм співвітчизникам і стали корисними членами команди волонтерів. Завдяки нашій спільній роботі перед нами відкриваються особисті історії, які зближують нас на професійному та особистому рівні.

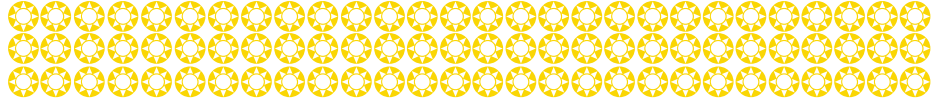
Прикладом робочих стосунків, які переросли у важливу співпрацю, є Марина Янчук, яка, будучи активною волонтеркою KACPU, їздила з Волонтерським центром (DC) до Страсбургу, де разом з іншими волонтерами представляла нашу діяльність на Фестивалі волонтерства в Європейському парламенті.

За підтримки Устецького краю ми організували в червні 2022 року захід в подяку для волонтерів під назвою «Орејкачка», у якому взяв участь крайовий гетьман Ing. Ян Шиллер. Користуючись нагодою, він особисто подякував усім волонтерам, перекладачам та іншим людям, які брали участь у наданні допомоги (див. фото).

Інші значущі зустрічі у 2022 році включають:

- червень 2022 Філіппо Гранді, Верховний комісар ООН у справах біженців (УВКБ ООН), який подякував волонтерам і громадянському суспільству в Чеській Республіці та сказав журналістам, що підхід уряду – це одне, але важливим є те, як люди реагують і допомагають у регіонах,
- липень 2022 Мгр. Олександр Луценко, консул Посольства України в Чеській Республіці,
- листопад 2022 Вікторія Шабан, Відділ правового захисту біженців УВКБ ООН,
- листопад 2022 Ганс-Герт Пьоттерінг, колишній голова Європейського парламенту (з нагоди зустрічі переможців молодіжної премії імені Карла Великого в рамках головування Чехії в Європейському Союзі).

У нас багато чого позаду, але ще багато чого попереду. Дякую всім, хто надає нам будь-яку підтримку і мотивує нас на осмислену роботу.

Волонтеры в Региональном центре помощи Украине (КАСРУ)

Элишка Кристкова, координатор проекта

КАСРУ на улице Горжени 13 в Усти-над-Лабем – это место, где с марта 2022 года получают помощь люди, бежавшие от войны в Украине. В первую очередь КАСРУ служит украинцам для регистрации, оформления визы и размещения. Благодаря неутомимой работе волонтеров, некоммерческих организаций, подразделений интегрированной системы спасения и Краевого управления Устецкого края беженцы могут найти достойное место для отдыха, восстановления сил и обеспечения основными средствами гигиены, одеждой и детскими принадлежностями после тяжелого путешествия.

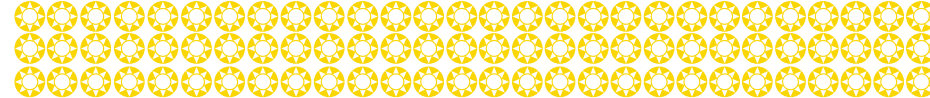
Со временем некоторые из прибывших украинцев включились в работу по оказанию помощи своим соотечественникам и стали полезными членами команды волонтеров. Благодаря нашей совместной работе перед нами открываются личные истории, которые сближают нас на профессиональном и личном уровне.

Примером рабочих отношений, переросших в важное сотрудничество, является Марина Янчук, которая, будучи активным волонтером КАСРУ, ездила с Волонтерским центром (DC) в Страсбург, где вместе с другими волонтерами представляла нашу деятельность на Фестивале волонтерства в Европейском парламенте.

При поддержке Устецкого края мы организовали в июне 2022 года мероприятие в благодарность волонтерам под названием «Орејкашка», в котором принял участие краевой гетман Ing. Ян Шиллер. Пользуясь случаем, он лично поблагодарил всех волонтеров, переводчиков и других людей, участвовавших в оказании помощи (см. фото).

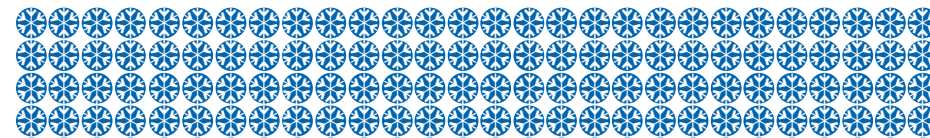
Другие значимые встречи в 2022 году включают:

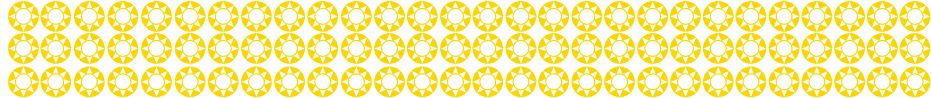
- июнь 2022 Филиппо Гранди, Верховный комиссар ООН по делам беженцев (УВКБ ООН), который поблагодарил волонтеров и гражданское общество в Чешской Республике и сказал журналистам, что подход правительства – это одно, но важно то, как люди реагируют и помогают в регионах,

- июль 2022 Mgr. Олександр Луценко, консул Посольства Украины в Чешской Республике,
- ноябрь 2022 Виктория Шабан, Отдел правовой защиты беженцев УВКБ ООН,
- ноябрь 2022 Ханс-Герт Пёттеринг, бывший председатель Европейского парламента (по случаю встречи победителей молодежной премии имени Карла Великого в рамках председательства Чехии в Европейском Союзе).

У нас многое позади, но еще многое впереди. Спасибо всем, кто оказывает нам любую поддержку и мотивирует нас на осмысленную работу.

Líza, Petrohrad, Rusko

Елизавета Пазина

Můj přesun do Čech byl na jednu stranu neuvěřitelný a na druhou stranu nevyhnutelný. Můj muž se narodil na severní Moravě. Českou republiku považoval po většinu života za svou vlast a chtěl se sem vrátit. V Praze jsme roce 2004 strávili naši svatební cestu. Stěhování je vážné rozhodnutí, na které se moje rodina připravovala více než deset let. Náš odjezd se „trefil“ do nástupu pandemie Covid 19 a probíhal úplně jinak, než jsme plánovali. Celý proces nám zabral jeden a půl roku, z toho sedm měsíců jsme žili ve dvou zemích – můj muž v Čechách a já s dětmi v Rusku. Nakonec jsem se do České republiky přestěhovala v květnu 2021.

Vždy jsme žili ve velkoměstě (Petrohrad má 5 milionů obyvatel), ale v Čechách jsme se rozhodli usadit v malém historickém městě Teplice. Před stěhováním jsem dětem řekla, že budou žít ve městě, kde nejzdí metro. „Jak není metro??“, divili se. :-)

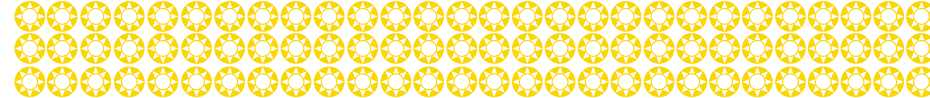
Po přestěhování šel život dál jako obvykle: práce (u manžela), škola (u dětí), pomalé učení se jazyku, noví přátelé a známí, výlety do různých českých měst (blízkých i vzdálených)... A pak začala válka.

Moje rodina má příbuzenské vazby jak v Rusku, tak i na Ukrajině. Můj tchán se na Ukrajině narodil a vyrůstal. Nyní tam žijí naši příbuzní, se kterými stále udržujeme kontakt.

Opravdu jsem chtěla nějak pomoci (pocit bezmoci v prvních dnech byl ochromující).

Do KACPU jsem se dostala náhodou – na FB jsem viděla informaci o nábore dobrovolníků. Nevěděla jsem, jaké dobrovolníky potřebují (naštěstí). Ukázalo se, že centrum shání dobrovolníky-překladače z ukrajinštiny do češtiny, a já ani jeden z těchto jazyků neovládala. Teď, po osmi měsících práce v KACPU, rozumím česky a ukrajinsky lépe, ale stejně se nemohu nazývat tlumočnickem – jsem spíše asistentem a konzultantem.

Za tu dobu jsem samozřejmě nashromáždila spoustu vzpomínek. Většina z nich je spojena s uprchlíky, kteří přišli do našeho centra. Ale ráda bych se podělila o vzpomínky, které ilustrují lidi pracující v našem KACPU. Vzpomínám si na tlumočnicka Dimu, který mě na začátku jedné z mých nočních směn upozornil, že ten den bude jen do jedenácti, no, nejdéle do půlnoci, ale přijel autobus s uprchlíky z Prahy a Dima odjel domů v pět hodin ráno. Při našem dalším setkání, když jsem se ho zeptala, do kolika bude v centru, se zasmál a prosil: „JEN NE JAKO MINULE!!!“ :-) Vzpomínám si na Juru, který po večerch hrával v KACPU na

harmoniku, a když do centra dorazila rodina se třemi malými dětmi, která ztratila klíče od bytu, do kterého se nastěhovali, Yura je bez řečí odvezl na noc k sobě domů a vrátil se do KACPU na noční směnu. „No a? Já dnes večer ten byt nepotřebuji.“ Ráno on, můj muž a otec té rodiny společně měnili zámek. :-) Vzpomínám si, jak do centra přišla maminka s postiženým dítětem a jedna z dobrovolnic (z Dobrovolnického centra) zavolala svým známým a domluvila jim ubytování. Díky tomu nemusela matka s postiženým dítětem několik dní přespávat v naší tělocvičně.

KACPU má v mém životě velmi důležité místo. Je to pro mě to místo síly a naděje. Je to místo, kde vedle sebe pracují ti nejužasnější lidé a snaží se pomáhat těm, kteří to potřebují.

V uplynulých měsících byla v centru mnoho slz a smíchu, mnoho objetí a mnoho laskavých slov. Ale nikdy jsem neslyšela slova nenávisti!

Ліза, Санкт-Петербург, Росія

Елизавета Пазіна

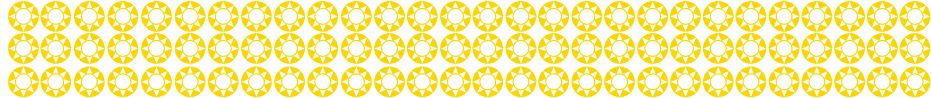
Мій переїзд до Чехії з одного боку неймовірний, а з іншого – неминучий. Мій чоловік народився у Північній Моравії. Більшу частину життя він вважав Чехію своєю батьківщиною та бажав сюди повернутися. В Празі 2004 року ми провели нашу весільну подорож. Переїзд – важливе рішення, до якого наша родина готувалась понад десять років. Наш переїзд співпав з початком пандемії COVID 19 та проходив зовсім не так, як ми планували. Весь процес зайняв у нас 1,5 року, із яких сім місяців ми жили на дві країни: мій чоловік у Чехії, а я з дітьми в Росії. Зрештою, я переїхала до Чехії в травні 2021 року.

Ми завжди жили в мегаполісі (у Санкт Петербурзі 5 млн. мешканців), але в Чехії вирішили оселитися в невеликому стародавньому місті Теплице. Перед переїздом я казала дітям, що вони житимуть у місті, де немає метро. «Як це – немає метро?», дивувалися вони.

Після переїзду життя йшло своєю чергою: робота (у чоловіка), школа (у дітей), повільне вивчення мови, нові друзі та знайомі, подорожі в різні чеські міста (близькі та не дуже)... А згодом почалася війна.

Моя родина має зв'язки як з Росією, так і з Україною. Мій свекр народився та виріс в Україні. Зараз там мешкають наші родичі, і ми постійно підтримуємо з ними зв'язок.

Я дуже хотіла хоч якось допомогти (почуття безсилля в перші дні було всепоглинаючим).

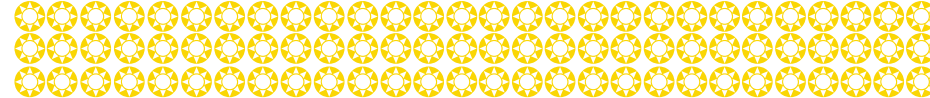
У КАСПУ я потрапила випадково – побачила в ФБ інформацію, що потрібні волонтери. Я не знала, які волонтери потрібні (на щастя). Адже з'ясувалося, що центру були потрібні волонтери-перекладачі з української на чеську, а я не розмовляла жодною з цих мов. Зараз, після 8 місяців роботи в КАСПУ, я розумію і українську, і чеську мову краще, але все одно не можу назвати себе перекладачем – я, скоріше, помічник та інформаційний супроводжуючий.

Звичайно ж, за цей час у мене накопичилося багато спогадів. Більшість з них пов'язані з біженцями, які приїжджали до нашого центру. Але я хотіла би поділитися спогадами, які ілюструють людей, працюючих у нашому КАСПУ.

Я пам'ятаю перекладача Діму, який на початку однієї з моїх нічних змін попередив мене, що цього дня він працюватиме лише до 23 годин (тобто максимум до півночі), але приїхав автобус з біженцями із Праги, та Діма пішов додому у п'ять ранку. Нашої наступної зустрічі, коли я запитала його, до котрої години він працюватиме, він, сміючись, попросив: «ТІЛЬКИ НЕ ЯК МИНУЛОГО РАЗУ!». Пам'ятаю Юру, який вечорами грав в КАСПУ на баяні, а коли в центрі була родина з трьома маленькими дітьми, які втратили ключі від квартири, де вони оселилися – Юра без запитів відвіз їх на ночівлю до свого дому та повернувся до КАСПУ на нічну зміну. «Ну а що, мені сьогодні вночі квартира не потрібна». А вранці він, мій чоловік та батько цієї родини дружно змінювали замок. Я пам'ятаю, як до центру приїхала мама з дитиною-інвалідом, і одна з волонтерів (з Волонтерського центру) дзвонила своїм знайомим та домовлялася про проживання. Завдяки цьому дзвінку мамі з дитиною-інвалідом не довелося залишатися у нас у спортзалі на кілька днів.

КАСПУ займає дуже важливе місце в моєму житті. Для мене це місце сили та надії. Це місце, де пліч-о-пліч працюють найкращі люди, намагаючись допомогти тим, кому це потрібно.

За останні місяці в центрі було багато сліз та багато сміху, багато обіймів та багато добрих слів. Але я ніколи не чула слів ненависті!

Лиза, Санкт-Петербург, Россия

Елизавета Пазина

Мой переезд в Чехию с одной стороны невероятный, а с другой стороны неизбежный. Мой муж родился в Северной Моравии. Большую часть жизни он считал Чехию своей родиной и хотел сюда вернуться. В Праге в 2004 году мы провели наше свадебное путешествие. Переезд – это серьезное решение, к которому моя семья готовилась больше десяти лет. Наш переезд совпал с началом пандемии Covid 19 и проходил совершенно не так, как мы планировали. Весь процесс занял у нас полтора года, из которых семь месяцев мы жили на две страны: мой муж в Чехии, а я с детьми в России. В итоге я переехала в Чехию в мае 2021 года.

Мы всегда жили в мегаполисе (в Санкт-Петербурге 5 млн жителей), но в Чехии решили обосноваться в небольшом старинном городе Теплице. Перед переездом я говорила детям, что они будут жить в городе, где нет метро. «Как это нет метро??», удивлялись они. :-)

После переезда жизнь пошла своим чередом: работа (у мужа), школа (у детей), медленное изучения языка, новые друзья и знакомые, поездки в разные чешские города (близкие и не очень)... А потом началась война.

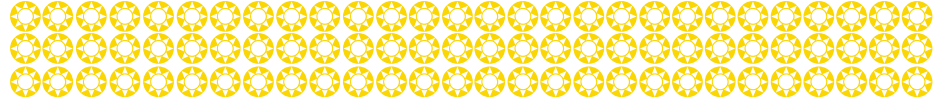
Моя семья имеет родственные связи как с Россией, так и с Украиной. Мой свекр родился и вырос в Украине. Сейчас там живет наша родня, и мы постоянно поддерживаем с ними связь.

Я очень хотела хоть как-то помочь (чувство бессилия в первые дни было всепоглощающим).

В КАСПУ я попала случайно – увидела в ФВ информацию о наборе волонтеров. Я не знала, какого рода волонтеры требуются (к счастью). Ведь оказалось, что центру требовались волонтеры-переводчики с украинского на чешский, а я не говорила ни на одном из этих языков. Сейчас, после восьми месяцев работы в КАСПУ, и чешский, и украинский я понимаю уже лучше, но все равно я не могу назвать себя переводчиком – я скорее помощник и информационный сопровождающий.

Конечно же, за это время у меня накопилась масса воспоминаний. Большая часть связана с беженцами, которые приезжали в наш центр. Но я бы хотела поделиться воспоминаниями, которые иллюстрируют людей, работающих в нашем КАСПУ.

Я помню переводчика Диму, который в начале одной из моих ночной смен предупредил меня, что он в этот день только до 23.00 (ну максимум до 00.00), но из Праги приехал автобус с беженцами, и Дима ушел домой в пять утра. При нашей следующей встрече на мой вопрос, до скольки он в центре, он смеясь попросил: «ТОЛЬКО НЕ КАК В ПРОШЛЫЙ РАЗ!!!» :-). Помню Юру, который вечерами играл в КАСПУ на баяне, а когда в центре была семья с тремя маленькими детьми, которая потеряла ключи от квартиры, где они поселились – Юра без вопросов отвез их на ночевку к себе домой и вернулся в КАСПУ на ночную смену. «Ну а что, мне же сегодня ночью квартира не нужна». А утром он, мой муж и отец этого семейства дружно меняли замок. :-). Я помню, как в центр приехала мама с ребенком-инвалидом, и одна из добровольниц (из Волонтерского центра) звонила своим знакомым и договаривалась о проживании. Благодаря этому звонку маме с ребенком-инвалидом не пришлось оставаться у нас в спортзале на несколько дней.

КАСПУ занимает в моей жизни очень важное место. Для меня это место силы и надежды. Это место, где бок о бок работают самые прекрасные люди, стараясь помочь тем, кому это нужно.

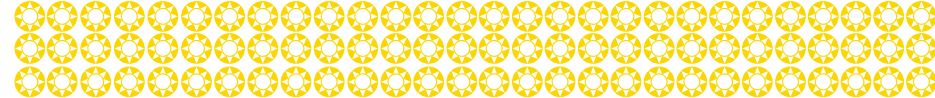
За прошедшие месяцы в центре было много слез и много смеха, много объятий и очень много добрых слов. Но никогда я не слышала слов ненависти!

Пředávání cen „Křesadlo“ – ocenění dobrovolníků za odhodlání pomáhat

Вручення премії «Кресадло» – нагородження волонтерів за їхню відданість справі допомоги

Вручение премии «Кресадло» – награждение волонтеров за их готовность помогать

Jak se Pedagogická fakulta UJEP postavila k ruskému napadení Ukrajiny

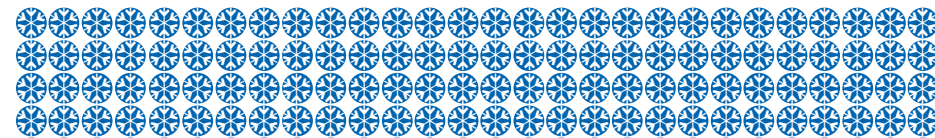
Hanin Bekaiová

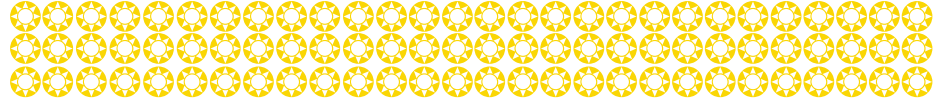
Březnové zprávy o vpádu ruské armády na Ukrajinu se studenty i pedagogy ústecké Univerzity Jana Evangelisty Purkyně (UJEP) skutečně otřásl. Pro většinu to byl šok, protože takhle blízko jsme válku ještě nezažili, a tudíž jsme v první chvíli moc nevěděli, jak se zachovat. Všichni jsme chtěli pomoci, ale nevěděli jsme přesně, kde začít. Necelý týden po vypuknutí války aktivně zareagovala Pedagogická fakulta (dále PF) výše zmiňované univerzity, kde studuji, aby pro pomoc udělala vše, co bylo v jejích silách.

V takto tíživé situaci bylo třeba pomoci předně těm, které válka zasáhla v největším možném rozsahu. První sbírku hmotného materiálu na naší univerzitě zorganizovala Studovna Katedry bohemistiky společně se Studovnou PF. Díky podpoře vedení, přímému kontaktu ze Lvova a aktivním studentům se nám podařilo dostat na Ukrajinu do centra dění velice potřebný zdravotnický materiál. Další dary byly také převezeny na určená sběrná místa pro Pomoc ukrajinským uprchlíkům v Ústí nad Labem, ze kterých konvoj dodávek zamířil přímo k ukrajinským hranicím.

Studentská iniciativa tím ale ještě nenabírala konce. S několika dalšími studenty dobrovolníky jsem začala pomáhat v nově zřízeném Krajském asistenčním centru pomoci Ukrajině (KACPU) v Ústí nad Labem. Díky podpoře fakulty, její vstřícnosti a ochotě omluvit nám i nějaké zameškané hodiny ve výuce, jsme mohli být v KACPU nápomocni na směnách někdy až třináct hodin dlouhých. Vedle KACPU byla potřeba podat pomocnou ruku i v ústeckém hotelu Vladimír, který poskytl kapacity pro potřebné ubytování. Zde dobrovolníci třídili dary ze sbírek, vytvářeli animační programy pro ukrajinské děti a pomáhali s ubytováním ukrajinských uprchlíků. Studenti společně s vedením Katedry hudební výchovy PF UJEP zase zorganizovali charitativní koncert „Ukrajino, jsme s tebou!“.

Vyučující Katedry bohemistiky nezištně věnovali svůj čas a energii, aby lingvo-metodickým seminářem proškolili dobrovolníky z řad studentů, kteří se chtěli zapojit do výuky českého jazyka pro ukrajinské běžence. V rámci tohoto semináře byli zájemci seznámeni se základní charakteristikou ukrajinštiny, ruštiny a češtiny. Dále byli obeznámeni s jazykovou situací na Ukrajině, vhodným dostupným učebním materiálem, se základy lingvodidaktiky blízce příbuzných jazyků a se zkušenostmi referentů z výuky Ukrajinců a ruskojazyčných studentů v Česku.

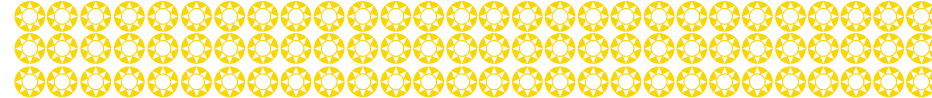

Pedagogická fakulta UJEP poskytla intenzivní jazykový kurz českého jazyka pro ukrajinské uprchlíky, který se konal přímo v jejích prostorách a byl určen uchazečům s dočasnou ochranou v České republice zcela zdarma.

Moc děkujeme naší fakultě, jejímu vedení a vyučujícím za ukázkový přístup v této nové a nelehké situaci. Myslíme na všechny ukrajinské i ruské občany a přežeme jim, aby toto těživé období brzy překonali.

Tým Dobrovolnického centra v KACPU
Команда Волонтерського центру у КАСПУ
Команда Волонтерского центра в КАСПУ

Як Педагогічний факультет Університету імені Яна Євангеліста Пуркіне (PF UJEP) відреагував на російський напад на Україну

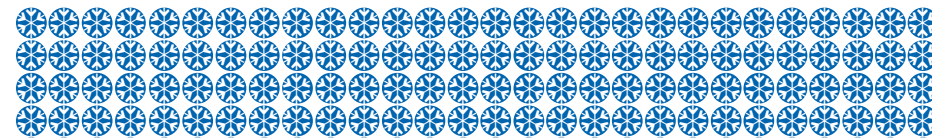
Ганін Бекаіова

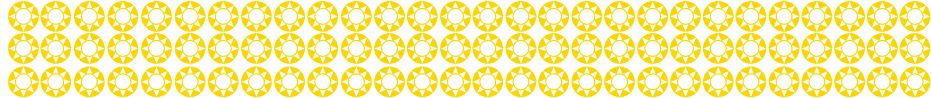
Березневі повідомлення про напад російської армії на Україну дуже вразили студентів і викладачів UJEP в Усті-над-Лабем. Для більшості з нас це був шок, бо ми ніколи раніше не переживали війну так близько від нас. Тому спочатку ми не знали, як поводитися. Ми всі хотіли допомогти, але не знали точно, з чого почати. Менше ніж за тиждень після початку війни активно зреагував педагогічний факультет (далі PF) вищезгаданого університету, де я навчаюся, щоб для допомоги зробити все, що в наших силах.

У такій складній ситуації необхідно було насамперед максимально підтримати тих, хто дуже сильно постраждав від війни. Перший збір матеріальної допомоги в нашому університеті був організований Кабінетом кафедри богемістики спільно з Кабінетом PF. Завдяки підтримці керівництва, прямому контакту зі Львовом та активним студентам нам удалось доставити дуже необхідний медичний матеріал на Україну в самий центр подій. Інші пожертви були також доставлені в спеціальні пункти збору допомоги українським біженцям в Усті-над-Лабем. Звідти конвой поставок попрямував прямо до українського кордону.

Але на цьому ініціатива студентів не закінчилася. Разом із кількома іншими студентами-волонтерами я почала працювати в нещодавно створеному Регіональному центрі допомоги Україні (KACPU) в Усті-над-Лабем. Завдяки підтримці факультету, чуйності та готовності викладачів пробачити нас за деякі пропущені заняття, ми змогли допомагати в KACPU іноді по тринадцять годин на день. Крім KACPU, потрібно було подати руку допомоги і готелю «Володимир» в Усті-над-Лабем, який надав необхідне житло. Тут волонтери сортували пожертви зі зборів, створювали анімаційні програми для українських дітей і допомагали з розселенням українських біженців. Студенти спільно з керівництвом Кафедри музичної освіти PF UJEP організували благодійний концерт «Україно, ми з тобою!».

Викладачі Кафедри богемістики безкорисливо віддали свій час і енергію для лінгво-методичної підготовки студентів-волонтерів, які хотіли взяти участь у навчанні чеської мови українських біженців. Під час семінару учасники ознайомилися з основними характеристиками української, російської та чеської мов. Їх також ознайомили з мовною ситуацією в Україні, доступним відповідним

навчальним матеріалом, з основами лінгводидактики споріднених мов і до-свідом роботи доповідачів з навчання українців і російськомовних студентів у Чеській Республіці.

PF UJEP безоплатно організував інтенсивний курс чеської мови для українських біженців, що проходив у його приміщенні і був призначений для заявників, які мають тимчасовий захист у Чеській Республіці.

Ми дуже вдячні нашому факультету, його керівництву та викладачам за їхній зразковий підхід у цій новій і складній ситуації. Ми думаємо про всіх українських і російських громадян і бажаємо їм незабаром подолати цей складний період.

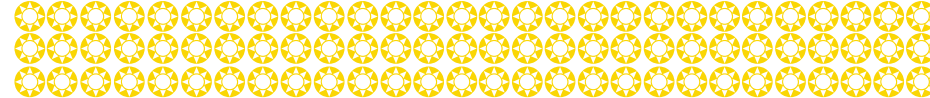
Как Педагогический факультет Университета имени Яна Евангелиста Пуркине (PF UJEP) отреагировал на российское нападение на Украину

Hanin Bekaiová

Мартовские сообщения о нападении российской армии на Украину сильно потрясли студентов и преподавателей UJEP в Усти-над-Лабем. Для большинства из нас это был шок, потому что мы никогда раньше не переживали войну так близко от нас. Поэтому сначала мы не знали, как себя вести. Мы все хотели помочь, но не знали точно, с чего начать. Меньше чем через неделю после начала войны активно среагировал педагогический факультет (далее PF) университета, где я учусь, чтобы для помощи сделать все, что в наших силах.

В такой сложной ситуации необходимо было в первую очередь максимально поддержать тех, кто очень сильно пострадал от войны. Первый сбор материальной помощи в нашем университете был организован Кабинетом кафедры богемистики совместно с Кабинетом PF. Благодаря поддержке руководства, прямому контакту со Львовом и активным студентам нам удалось доставить очень необходимый медицинский материал в Украину в самый центр событий. Другие пожертвования были также доставлены в специальные пункты сбора помощи украинским беженцам в Усти-над-Лабем. Оттуда колонна поставок направилась прямо к украинской границе.

Но на этом инициатива студентов не закончилась. Вместе с несколькими другими студентами-волонтерами я начала работать в недавно созданном

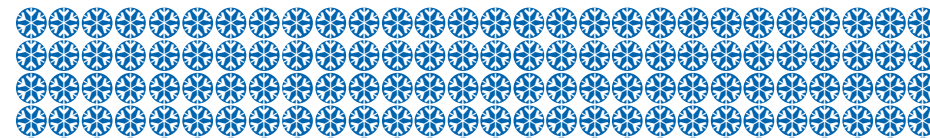

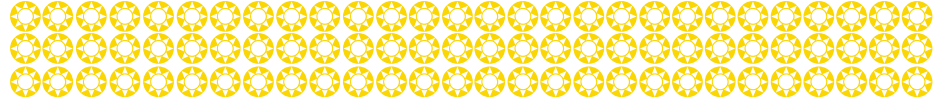
Региональном центре помощи Украине (KACPU) в Усти-над-Лабем. Благодаря поддержке факультета, отзывчивости и готовности преподавателей простить нас за некоторые пропущенные занятия, мы смогли помогать в KACPU иногда по тринадцать часов в день. Помимо KACPU, требовалось подать руку помощи и отелю «Владимир» в Усти-над-Лабем, который предоставил необходимое жилье беженцам. Здесь волонтеры сортировали пожертвования из благотворительных сборов, создавали анимационные программы для украинских детей и помогали с расселением украинских беженцев. Студенты совместно с руководством Кафедры музыкального образования PF UJEP организовали благотворительный концерт «Украина, мы с тобой!».

Преподаватели Кафедры богемистики бескорыстно отдали свое время и энергию для лингво-методической подготовки студентов-волонтеров, которые хотели принять участие в обучении чешскому языку украинских беженцев. В ходе семинара участники ознакомились с основными характеристиками украинского, русского и чешского языков. Их также ознакомили с языковой ситуацией в Украине, доступным подходящим учебным материалом, с основами лингво-дидактики родственных языков и опытом работы докладчиков по обучению украинцев и русскоязычных студентов в Чешской Республике.

UJEP бесплатно организовал интенсивный курс чешского языка для украинских беженцев, который проходил в его помещении и был предназначен для заявителей, имеющих временную защиту в Чешской Республике.

Мы очень благодарны нашему факультету, его руководству и преподавателям за их образцовый подход в этой новой и сложной ситуации. Мы думаем обо всех украинских и российских гражданах и желаем им скорее преодолеть этот сложный период.

Dobrovolnictví ve sportu

Sára Kalivodová

Dobrovolnictví je smysluplná činnost, která Vám může otevřít dveře do neznámých prostor, přivést do života skvělé lidi a řadu nezapomenutelných zážitků. Několik měsíců jsem aktivně vypomáhala v humanitární části Krajského asistenčního centra pomoci Ukrajincům (KACPU), kde jsem poznala spoustu lidí. Ale čas jsme společně trávili i na jiných místech.

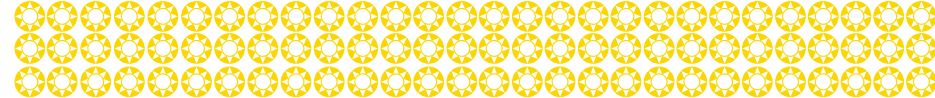
Dobrovolnické centrum, z.s. v Ústí nad Labem nabízí velké množství rozmanitých aktivit a jednou z nich byl i zářijový běžecký závod půlmaraton Mattoni RunCzech, na kterém jsem nechyběla. Lidé, kteří mě znají, tuší, že vzhledem k mé extrovertní povaze jsem svou aktivitu směřovala do centra dění samotného závodu, a proto jsem zastávala reprezentativní pozici tzv. vlajkonoše.

Na této velké sportovní události nechyběly ani dobrovolnice z Ukrajiny, které znám už ze zmiňovaného KACPU. V týmu vlajkonošů se mnou byla Oksana, která vždy při zahajování závodu hrdě držela ukrajinskou vlajku, a její dcera Anastasiia, která nesla vlajku Evropské unie. Společně jsme si to všichni moc užili. Závod byl plný emocí i díky tomu, že se Ukrajina držela ve všech kategoriích na předních příčkách. Bylo hezké sledovat, jak jsou holky pyšné na své reprezentanty.

Další kolegyně Taisiia pomáhala u občerstvovací stanice. Moc chválila organizaci i atmosféru celého závodu. Liudmyla zase přišla pomáhat se svým synem do úschovny zavazadel. První, kdo si k ní přišel uschovat své věci, byl shodou okolností právě závodník z Ukrajiny. Měli tak možnost si popovídat a ona mu popřála hodně štěstí do závodu. Liudmyla se celou dobu snažila komunikovat s lidmi, a to ji bavilo.

Nataliia přijela pomáhat po skončení závodu. A nepřišla sama, ale s partou třinácti ukrajinských dobrovolníků, se kterými uklidili bannery a veškeré reklamy. Vytvořili si také vlastní skupinu v aplikaci Viber, kde spolu komunikují. Například v létě také společně uspořádali prodejní trhy v prostorách ústeckého hotelu Vladimír. Na přítomných bylo vidět, že rádi tráví čas se svou komunitou. Přišly jak maminky s dětmi, tak i mládež. Organizátoři si jejich pomoc velmi pochvalovali.

Do dobrovolnictví investujete svůj volný čas, ale ty hezké zážitky Vám zůstávají navždy. Z každé takové akce se pořizují fotky, díky kterým můžete časem zavzpomínat na to, jaký jste zažili fajn den se skvělými lidmi.

Волонтерство у спорті

Сара Каліводова

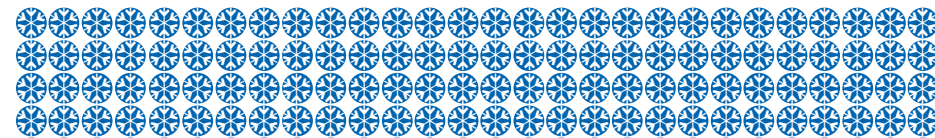
Волонтерство – це осмислена діяльність, яка може відкрити двері в невідомі місця, привнести у ваше життя чудових людей та безліч незабутніх вражень. Протягом кількох місяців я активно допомагала в гуманітарній частині Регіонального центру допомоги Україні (KACPU), де познайомилася з багатьма людьми. Але ми проводили час разом і в інших місцях.

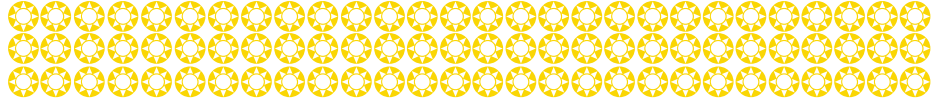
Волонтерський центр в Усті-над-Лабем пропонує велику кількість різноманітних заходів. Одним із них був вересневий забіг півмарафону Mattoni RunCzech, який я не пропустила. Люди, які знають мене, правильно передбачають, що через свій екстравертний характер я спрямувала свою діяльність у центр подій самих перегонів. Тому я обіймала представницьку посаду так званого прапороносця.

У цьому великому спортивному заході брали участь також волонтери з України, знайомі мені зі згаданого KACPU. У команді прапороносців зі мною була Оксана, яка завжди на відкритті забігу з гордістю тримала український прапор, та її донька Анастасія, яка несла прапор Європейського Союзу. Ми всі разом чудово провели час: перегони були сповнені емоцій ще й завдяки тому, що Україна посідала призові місця в усіх категоріях. Було приємно бачити, як дівчата пишаються своїми представниками.

Інша колега, Таїсія, допомагала на пункті харчування. Вона високо оцінила організацію та атмосферу змагань. А Людмила зі своїм сином прийшли, щоб допомогти в камері схову. Першим, хто прийшов до неї зберігати свої речі, за збігом був спортсмен з України. Тож у них з'явилася можливість поговорити, і вона побажала йому удачі в перегонах. Людмила весь час намагалася спілкуватися з людьми, і їй це подобалося.

Наталія прийшла допомогти після забігу. І прийшла не одна, а з групою з тринадцяти українських волонтерів, з якими вони прибрали банери і всю рекламу. Вони також створили свою власну групу в додатку Viber, де спілкуються один з одним. Наприклад, влітку вони разом організували ярмарок у приміщенні готелю «Володимир» в Усті-над-Лабем. З присутніх було видно, що їм подобається проводити час зі своєю спільнотою. Прийшли як матері з дітьми, так і молодь. Організатори були дуже вдячні їм за допомогу.

Ви вкладаете у волонтерство свій вільний час, але гарні враження залишаються з вами назавжди. На кожному заході робляться фотографії, завдяки яким ви зможете згодом пригадати, як добре ви провели день із чудовими людьми.

Волонтерство в спорті

Сара Каливодова

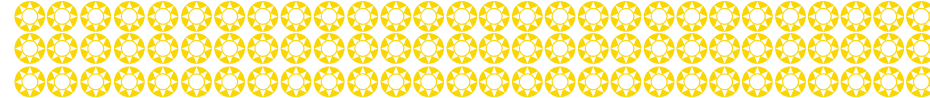
Волонтерство – это осмысленная деятельность, которая может открыть двери в незнакомые места, привнести в вашу жизнь замечательных людей и множество незабываемых впечатлений. В течение нескольких месяцев я активно помогала в гуманитарной части Регионального центра помощи Украине (КАСРУ), где познакомилась со многими людьми. Но мы проводили время вместе и в других местах.

Волонтерский центр в Усти-над-Лабем предлагает большое количество разнообразных мероприятий. Одним из них был сентябрьский забег полумарафона Mattoni RunCzech, который я не пропустила. Люди, знающие меня, правильно предполагают, что из-за своего экстравертного характера я направила свою деятельность в центр событий самой гонки. Поэтому я занимала представительную должность так называемого знаменосца.

В этом крупном спортивном мероприятии участвовали также волонтеры из Украины, знакомые мне из упомянутого КАСРУ. В команде знаменосцев со мной была Оксана, которая всегда на открытии забега с гордостью держала украинский флаг, и ее дочь Анастасия, которая несла флаг Европейского Союза. Все вместе мы отлично провели время: гонка была полна эмоций еще и благодаря тому, что Украина занимала призовые места во всех категориях. Было приятно видеть, как девушки гордятся своими представителями.

Другая коллега, Таисия, помогала на пункте питания. Она высоко оценила организацию и атмосферу соревнований. А Людмила со своим сыном пришли, чтобы помочь в камере хранения. Первым, кто пришел к ней отдать свои вещи на сохранение, по совпадению был спортсмен из Украины. Так что у них появилась возможность поговорить, и она пожелала ему удачи в гонке. Людмила все время старалась общаться с людьми и ей это нравилось.

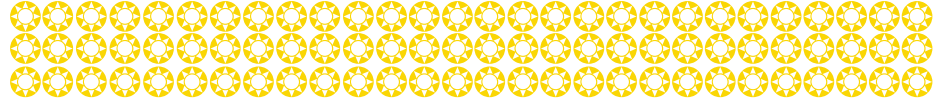
Наталья пришла помочь после забега. И пришла не одна, а с группой из тринадцати украинских волонтеров, с которыми они убрали баннеры и всю рекламу. Они также создали свою собственную группу в приложении Viber, где

общаются друг с другом. Например, летом они вместе организовали ярмарку в помещении отеля «Владимир» в Усти-над-Лабем. По присутствующим было видно, что им нравится проводить время со своим сообществом. Пришли как матери с детьми, так и молодежь. Организаторы были очень благодарны им за помощь.

Вы вкладываете в волонтерство свое свободное время, но хорошие впечатления остаются с вами навсегда. На каждом мероприятии делаются фотографии, благодаря которым вы сможете со временем вспомнить, как хорошо вы провели день с замечательными людьми.

Pleteme za mír

Romana Valentová

Na jaře 2022, když začala válka na Ukrajině, jsem hodně přemýšlela o tom, jak mohu já osobně pomoci. Co mohu udělat? Zkusila jsem popřemýšlet nad tím, komu vlastně chci pomoci. Zkoušela jsem se vžít do situace občanů Ukrajiny. Ty hrůzy, které jsem sledovala ve zprávách, mě vedly k tomu, abych to vymyslela rychle.

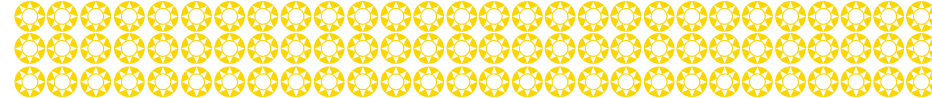
První můj nápad byl, že budu něco dělat dobrovolně, ve svém volném čase. Poslat někam do neznáma peníze jsem nechtěla. Bylo to pro mě nějak „málo“ nebo „trochu“. Asi neumím přesně vyjádřit ten správný pocit. Možná moc neosobní a zbabělé, jen poslat peníze a myslet si, že tím jsem to vyřešila a mám splněný dobrý skutek.

Našla jsem si telefonní číslo na ředitelku Dobrovolnického centra (DC) v Ústí nad Labem, Lenku Vonka Černou, a zavolala jí. Nabídla jsem pomoc, pomoc dobrovolníka, který má za sebou mnohaleté zkušenosti na manažerské pozici. Ne proto, abych se chlubila, ale aby Lenka mohla využít můj potenciál.

Ze začátku jsem pomáhala na KACPU. Později jsem ale začala dojíždět do zaměstnání do Prahy a tuto pomoc už jsem vykonávat nemohla. Začalo další přemýšlení. Mám velkého koníčka, možná i vášně, a tou je pletení. Napadlo mě uspořádat kurzy pletení pro ukrajinské ženy, tady v Ústí nad Labem. I mě v těžkých chvílích pletení pomáhá. Vyzkouším to. Lenka byla mým nápadem nadšena a pomohla mi s organizací a přípravou. Nabídla mi i prostory Dobrovolnického centra, abychom měly kde kurzy pořádat. Materiál a pomůcky jsem sehnala přes facebook z pletářských eshopů. Lidé z pletářské komunity mi pomohli s překladem návodů na pletení. Nemusela jsem prosit, pomáhat chtěli všichni.

A tak již od května každé pondělí celé odpoledne „Pleteme za mír!“. Je nádherné vidět, že někomu vykouzlíte úsměv na tváři i ve chvíli, kdy mu přijde zpráva z domova, že zrovna spadla bomba na rodné město. Postupně se k nám připojili i další nadšenci do pletení. Někdy se posezení mění v kurz češtiny i ruštiny. Někdy jen mlčíme a pleteme. Jsme rády, že jsme spolu, že jsme se na chvíli zastavily a že jsme tu chvíli jen samy pro sebe s vlnou, jehlicemi a kávou.

V létě měla Lenka nový nápad, a protože jsme se už víc poznaly, zavolala mi. V jejím Dobrovolnickém centru pracují ukrajinské ženy, ráda by je zařadila do mentoringového programu. „Romano, nechtěla bys dělat mentorku kolegyním, které chodí k tobě na kurz pletení?“, tak zněla její otázka. Bez váhání jsem řekla

ano. Vždyť pro ně je to práce úplně v jiném oboru, v jiné zemi a možná i v jiném světě. Bez jejich velké opory, manžela. Mohou být úplně ztracené, práci moc potřebují a chtějí být potřebné a nechtějí dělat chyby. Nechtějí být kouli u nohy pro nového šéfa. Takhle jsem přemýšlela.

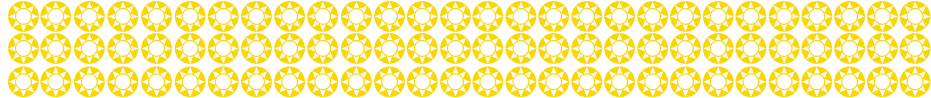
Mojí velkou výhodou bylo, že jsme se znaly už dlouho a měly k sobě blízko. Důvěra mezi námi je, tak proč to nezkusit. Zajímavé pro mě byly jejich postřehy z práce. Pocity a problémy, které řeší při každodenních situacích. Mnohé byly způsobeny jen nedorozuměním nebo obavou, aby vše udělaly správně. Mnohdy nevěděly, kam až míří význam jejich práce, nebo neznaly politické a společenské souvislosti.

Dost mi pomohla moje praxe z Moldávie, kde jsem pracovala v roce 2000 na implementaci SW v energetické firmě. Mám trochu blíž k jejich kultuře, znám některé zvyklosti a způsoby práce i myšlení. Mluví s nimi rusky, tím je to snazší. Přece jen svět bývalého Sovětského svazu je opravdu jiný, než ten náš ve střední Evropě.

Věřím, že povídáním o všem možném a z různých úhlů pohledu jsem jim pomohla vidět některé věci jinak, zkusit něco nového, ztratit obavy a ostych. Stát si za svým názorem a prosadit své myšlenky.

Možná i tím jsme pomohly s Dobrovolnickým centrem, aby ženám a dětem z Ukrajiny tady bylo trochu lépe...

В'яжемо за мир

Романа Валентова

Навесні 2022 року, коли почалася війна в Україні, я багато думала про те, як можу допомогти особисто я. Що я можу зробити? Я задумалася над тим, кому я власне хочу допомогти. Я спробувала поставити себе на місце громадян України. Жахи, які я спостерігала в новинах, змусили мене думати швидко.

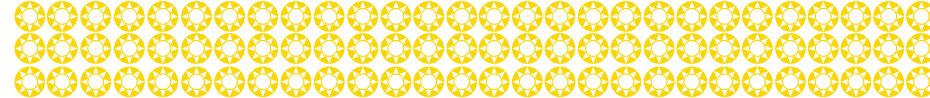
Моєю першою ідеєю було стати волонтером і робити щось у свій вільний час. Мені не хотілося відправляти гроші невідомо куди. Цього було якось «недостатньо» або «небагато» для мене. Я, напевно, не зможу точно висловити це почуття. Можливо, занадто безособово і боягузливо: просто послати гроші і думати, що я зробила добру справу і це вирішить проблему.

Я знайшла номер телефону директора Волонтерського центру (DC) в Усті-над-Лабем, Ленка Вонка Чорна, і зателефонувала їй. Я запропонувала свою допомогу – допомогу волонтерки, яка має багаторічний досвід роботи на керівній посаді. Не для того, щоб похвалитися, а щоб використати мій потенціал.

Спочатку я допомагала в КАСПУ. Але пізніше я стала працювати в Празі й не могла займатися цією допомогою. Почалися нові роздуми. Моє головне хобі, можливо, навіть пристрасть – це в'язання. Мені спало на думку організувати курси в'язання для українських жінок тут, в Усті-над-Лабем. Адже в'язання допомагає у важкі моменти. І я вирішила спробувати. Ленці дуже сподобалася моя ідея. Вона допомогла мені з організацією та підготовкою, а також запропонувала приміщення DC, щоб нам було де проводити курси. Матеріали та інструменти я придбала через Facebook у магазинах в'язання. Люди зі спільноти в'язальниць допомогли мені з перекладом інструкцій з в'язання. Не треба було просити, всі хотіли допомогти.

І ось, уже з травня, щопонеділка по обіді «В'яжемо за мир!» Приємно бачити, що ви викликаєте посмішку на чиемусь обличчі, навіть у той момент, коли йому приходить повідомлення з дому, що бомба щойно впала на рідне місто. Поступово до нас приєдналися інші любителі в'язання. Іноді посиденьки перетворюються на курс чеської та російської мов. Іноді ми просто мовчимо і в'яжемо. Ми раді бути разом, зупинитися на мить і побути наодинці з вовною, спицями та кавою.

Влітку у Ленки з'явилася нова ідея, і оскільки ми вже краще пізнали одне одного, вона зателефонувала мені. У її Волонтерському центрі працюють

українські жінки, і вона хотіла б долучити їх до програми наставництва. «Романа, чи хотіли б ти стати наставником для колег, які приходять до тебе на курси з в'язання?», було її запитання. Не роздумуючи, я погодилася. Адже для них це робота в зовсім іншій сфері, в іншій країні і, можливо, навіть в іншому світі. Без їхньої великої опори, чоловіка. Вони можуть бути геть загублені, їм дуже потрібна робота, вони хочуть бути потрібними і не хочуть робити помилок. Вони не хочуть бути тягарем для нового керівника. Так я міркувала.

Моєю великою перевагою було те, що ми давно знали одне одного і були близькими. Між нами є довіра. То чому б не спробувати? Мені здалися цікавими їхні висновки з нової роботи, почуття і проблеми, з якими вони стикаються в повсякденних ситуаціях. Багато з них були викликані просто нерозумінням або страхом зробити щось неправильно. Часто вони не знали, до чого веде сенс їхньої роботи, або не знали політичного і соціального контексту.

Мій досвід із Молдови, де я працювала у 2000 році над впровадженням SW в енергетичній компанії, був дуже корисним. Я трохи ближча до їхньої культури, знаю деякі звичаї і способи роботи та мислення. Я говорю з ними російською, що полегшує контакт. Зрештою, світ колишнього Радянського Союзу дійсно відрізняється від нашого світу в Центральній Європі.

Я вважаю, що, говорячи про все можливе і з різних точок зору, я допомогла їм думати про деякі речі по-іншому, спробувати щось нове, позбутися страхів і сорому, відстоювати свою думку і просувати свої ідеї.

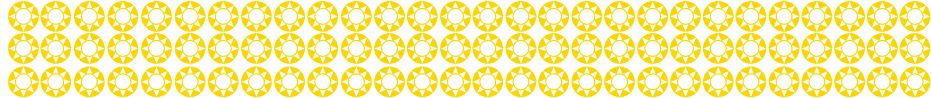
Можливо, так разом із DC ми допомогли, щоб жінкам і дітям з України тут було трохи краще...

Вяжем за мир

Романа Валентова

Весной 2022 года, когда началась война в Украине, я много думала о том, как могу помочь лично я. Что я могу сделать? Я задумалась над тем, кому я собственно хочу помочь. Я попыталась поставить себя на место граждан Украины. Ужасы, которые я наблюдала в новостях, заставили меня думать быстро.

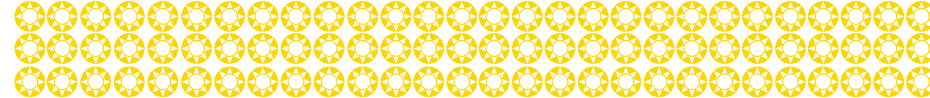
Моей первой идеей было стать волонтером и делать что-то в свое свободное время. Мне не хотелось отправлять деньги неизвестно куда. Этого было как-то «недостаточно» или «немного» для меня. Я, наверно, не смогу точно выразить это чувство. Может быть, слишком безлично и трусливо: просто послать деньги и думать, что я сделала доброе дело и это решит проблему.

Я нашла номер телефона директора Волонтерского центра (DC) в Усти-над-Лабем, Ленки Вонки Черны, и позвонила ей. Я предложила свою – помощь волонтера, имеющего многолетний опыт работы на руководящей должности. Не для того, чтобы похвастаться, а чтобы Ленка могла использовать мой потенциал.

Вначале я помогала в КАСПУ. Но позже я стала работать в Праге и не могла заниматься этой помощью. Начались новые размышления. Мое большое хобби, возможно, даже страсть – это вязание. Мне пришла в голову мысль организовать курсы вязания для украинских женщин здесь, в Усти-над-Лабем. Ведь вязание помогает в трудные моменты. И я решила попробовать. Ленке очень понравилась моя идея. Она помогла мне с организацией и подготовкой, а также предложила помещение DC, чтобы нам было где проводить курсы. Материалы и инструменты я приобрела через Facebook в магазинах вязания. Люди из сообщества вязальщиц помогли мне с переводом инструкций по вязанию. Не надо было просить, все хотели помочь.

И вот, уже с мая, каждый понедельник после обеда «Вяжем за мир!» Приятно видеть, что вы вызываете улыбку на чьем-то лице, даже в тот момент, когда этому человеку приходит сообщение из дома, что бомба только что упала на родной город. Постепенно к нам присоединились другие любители вязания. Иногда посиделки превращаются в курс чешского и русского языков. Иногда мы просто молчим и вяжем. Мы рады быть вместе, остановиться на мгновение и побыть наедине с шерстью, спицами и кофе.

Летом у Ленки появилась новая идея, и поскольку мы уже лучше узнали друг друга, она позвонила мне. В ее волонтерском центре работают украинские женщины, и она хотела бы включить их в программу наставничества. «Романа, хотела бы ты стать наставником для коллег, которые приходят к тебе на курсы по вязанию?», был ее вопрос. Не раздумывая, я согласилась. Ведь для них это работа в совершенно другой сфере, в другой стране и, возможно, даже в другом мире. Без их большой опоры – мужа. Они могут быть совершенно потеряны, им очень нужна работа, они хотят быть нужными и не хотят совершать ошибок. Они не хотят быть обузой для нового руководителя. Я так размышляла.

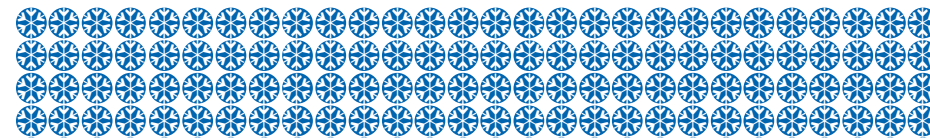

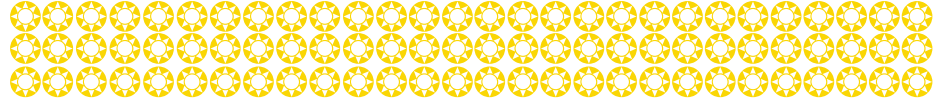
Моим большим преимуществом было то, что мы давно знали друг друга и были близки. Между нами есть доверие. Так почему бы не попробовать? Мне показались интересными их выводы, которые они сделали из своей работы, чувства и проблемы, с которыми они сталкиваются в повседневных ситуациях. Многие из них были вызваны просто непониманием или страхом сделать что-то неправильно. Часто они не знали, в чем суть их работы, или не знали политического и социального контекста.

Мой опыт из Молдавии, где я работала в 2000 году над внедрением программного обеспечения в энергетической компании, был весьма полезен. Я немного ближе к их культуре, знаю некоторые обычаи и способы работы и мышления. Я говорю с ними по-русски, что облегчает контакт. В конце концов, мир бывшего Советского Союза действительно отличается от нашего мира в Центральной Европе.

Я считаю, что говоря обо всем возможном и с разных точек зрения, я помогла им думать о некоторых вещах по-другому, попробовать что-то новое, избавиться от страхов и стеснения, отстаивать свое мнение и продвигать свои идеи.

Возможно, так вместе с DC мы сделали, чтобы женщинам и детям из Украины здесь было немного лучше...

Ukrajínští dobrovolníci v Severočeské vědecké knihovně

Jiří Poživil, Oddělení komunikace SVKUL

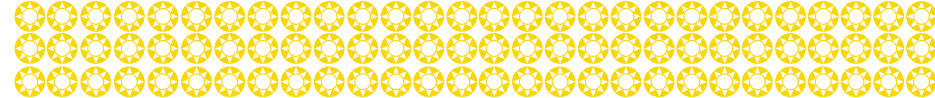
Prakticky v prvních dnech zareagovala Severočeská vědecká knihovna v Ústí nad Labem na ozbrojený válečný konflikt, který na konci února 2022 vypukl na Ukrajině. S výhledem na řadu lidí v nouzi a na cestě za bezpečím, knihovna otevřela své dveře dokořán a začala jasně komunikovat, že je připravena nabídnout bezpečný prostor všem, kdo jej budou potřebovat. Proto záhy přeložila a vytvořila pro tuto situaci nové informační materiály v ukrajinštině.

Tak se velice brzy stalo, že čím dál více lidí v nouzi si nacházelo svou cestu do knihovny, ať jako noví uživatelé nebo dobrovolníci. Jedny z prvních, které v knihovně začaly významněji působit, byly již na začátku března Nadya a Oksana. Těm knihovna původně nabídla především ubytování, následně se však z obou staly velmi aktivní dobrovolnice. V neustále se rozvíjející a dynamické komunitě ústeckých ukrajinských uprchlíků se staly pod hlavičkou knihovny důležitým komunikačním článkem a koordinovaly řadu činností.

Nadya s Oksanou fungovaly jako spojka mezi knihovnou a ukrajinskou komunitou. Jedna z prvních činností spočívala v rozšíření informovanosti o možnostech, které knihovna poskytuje: od internetu a bezpečného prostoru k různým aktivitám, kurzům češtiny nebo kroužkům pro malé děti, většinou předškolního věku, aby jejich matky mohly chodit v Česku na brigády nebo do práce. Nadya s Oksanou se nejčastěji pohybovaly na trase knihovna – hotel Vladimír – informační středisko Hoření. Obcházely různé uprchlické skupiny, kde pomáhaly s vyřízením pojištění, sehnáním doktorů, registrací v knihovně, distribucí SIM karet a následně velice důležitým propojováním přes různé komunikační skupiny v aplikaci Viber. Také vytvořily seznamy zdravotníků, učitelů a sociálních pracovníků, které by mohli lidé z komunity potřebovat, domlouvaly zájemce o kurzy češtiny, které probíhaly i díky několika dalším ukrajinským dobrovolníkům a bylo možné je v knihovně pravidelně navštěvovat. Angažovaly se také jako lektorky volnočasových aktivit, vytvářely skupinky dětí, se kterými poté chodily na různé výlety, navštěvovaly polytechnické dílny nebo trávily čas v prostorách knihovny.

Díky podpoře úřadu práce mohly přejít Nadya s Oksanou na začátku léta z dobrovolnické činnosti na klasický pracovní úvazek. Oksana dokonce později našla, díky kontaktům získaným v knihovně, práci ve svém původním oboru, v auditor-ské firmě.

Během léta 2022 probíhala akce Léto s knihovnou, adaptační a jazykové kurzy pro celkem čtyři skupiny ukrajinských dětí rozdělených podle věku. Jedněmi

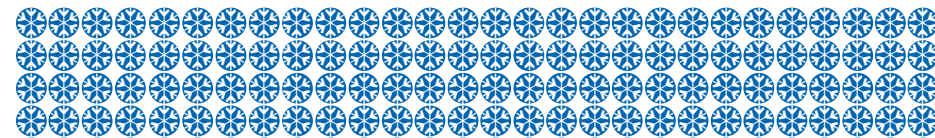
z lektorů byli například Alla nebo Michael, který v Česku již nějakou dobu studoval, díky čemuž se stal pro knihovnu důležitým překladatelem řady tiskových materiálů. Během léta začala v knihovně jako lektorka volnočasových aktivit dobrovolničit Ukrajinka opět jménem Oksana, aby se na podzim stala zaměstnankyní knihovny a vedla skupinku ukrajinských dětí předškolního věku, které nenavštěvovaly českou školu.

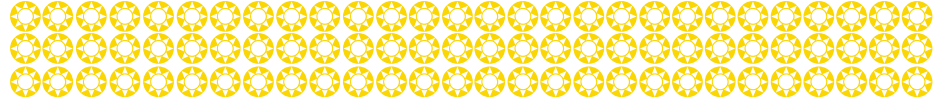

Společná fotografie dobrovolníků a účastníků letních adaptačních a jazykových kurzů v knihovně

Спільне фото волонтерів та учасників літніх адаптаційних і мовних курсів у бібліотеці

Совместное фото волонтеров и участников летних адаптационных языковых курсов в библиотеке

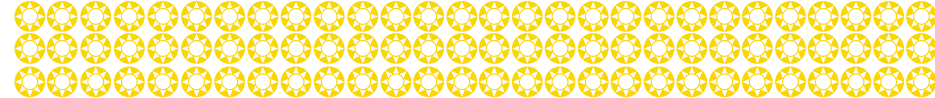
Українські волонтери в Північночеській науковій бібліотеці

Їржі Поживіл, Відділ комунікації SVKUL

Практично в перші дні Північночеська наукова бібліотека в Усті-над-Лабем відреагувала на збройний військовий конфлікт, що спалахнув в Україні наприкінці лютого 2022 року. Очікуючи на велику кількість людей, які потребують допомоги та перебувають на шляху до безпеки, бібліотека широко відчинила свої двері й почала чітко повідомляти, що готова запропонувати безпечний простір усім, хто його потребує. Тож вона негайно переклала і створила з цієї нагоди кілька нових інформаційних матеріалів українською мовою.

Таким чином, дуже скоро дедалі більше і більше нужденних людей знаходили свій шлях до бібліотеки як нові користувачі або як волонтери. Одними з перших, хто вже на початку березня почав активно працювати в бібліотеці, були Надя та Оксана. Спочатку бібліотека запропонувала їм житло, але згодом обидві стали дуже активними волонтерками. У спільноті українських біженців в Усті, яка постійно росте та динамічно розвивається, вони стали важливою сполучною ланкою під керівництвом бібліотеки та координували низку заходів.

Надя та Оксана виступали як сполучна ланка між бібліотекою та українською громадою. Одним із перших заходів було поширення інформації про можливості, які надає бібліотека, починаючи від інтернету, безпечного простору та закінчуючи різноманітними заходами, курсами чеської мови чи гуртками для маленьких дітей, здебільшого дошкільного віку, щоб їхні матері могли в Чехії працювати чи підробляти. Найчастіше Надя та Оксана пересувалися за маршрутом: бібліотека – готель «Володимир» – інформаційний центр у Горжені (Hořeni). Вони обходили різні групи біженців, де допомагали оформити страховку, знайти лікаря, записатися до бібліотеки, займалися розподілом SIM-карток, а потім, що дуже важливо підключенням до різноманітних груп спілкування в додатку Viber. Вони також склали списки медичних працівників, вчителів і соціальних працівників, які могли б знадобитися людям із громади, та організували курси чеської мови. Ці курси також проводилися завдяки кільком іншим українським волонтерам, їх можна було регулярно відвідувати в бібліотеці. Вони також займалися організацією дозвілля як лектори, створювали групи дітей, з якими вирушали в різні поїздки, відвідували політехнічні воркшопи або проводили час у бібліотеці.

Завдяки підтримці центру зайнятості, Надя та Оксана змогли на початку літа перейти від волонтерства до постійної роботи. Згодом Оксана навіть знайшла роботу за своєю спеціальністю в аудиторській фірмі, завдяки контактам, отриманим у бібліотеці.

Влітку 2022 року в рамках програми «Літо з бібліотекою» було проведено адаптаційні та мовні курси для чотирьох груп українських дітей, розділених за віком. Одними з лекторів були, наприклад, Алла та Михайло, який певний час навчався в Чехії, завдяки чому він став для бібліотеки важливим перекладачем багатьох друкованих матеріалів. Влітку ще одна Оксана почала працювати в бібліотеці волонтером як лекторка дозвіллевої діяльності. Та згодом восени вона стала співробітницею бібліотеки і вела групу українських дошкільнят, які не відвідували дитячий садок.

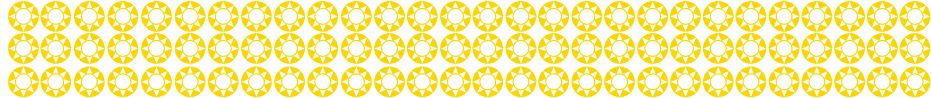

Ředitelka knihovny Jana Linhartová spolu s ukrajinskými dobrovolnicemi Oksanou a Nadyou (zleva: Nadya, Jana Linhartová, Oksana)

Директорка бібліотеки Яна Лінхартова разом з українськими волонтерками Оксаною та Надею (зліва: Надя, Яна Лінхартова, Оксана)

Директор библиотеки Яна Линхартова вместе с украинскими волонтерами Оксаной и Надей (слева: Надя, Яна Линхартова, Оксана)

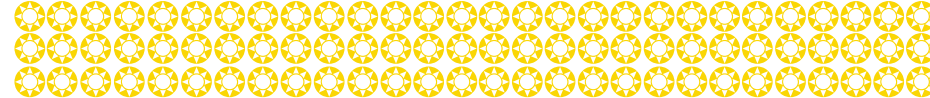
Украинские волонтеры в Северочешской научной библиотеке

Иржи Поживил, Отдел коммуникации SVKUL

Практически с первых дней Северочешская научная библиотека в Усти-над-Лабем отреагировала на вооруженный военный конфликт, вспыхнувший на Украине в конце февраля 2022 года. Ожидая большое количество людей, нуждающихся в помощи и находящихся на пути к безопасности, библиотека широко распахнула свои двери и начала четко сообщать, что готова предложить безопасное пространство всем, кто в нем нуждается. Поэтому она немедленно перевела и создала по этому случаю несколько новых информационных материалов на украинском языке.

Таким образом, очень скоро все больше и больше нуждающихся людей приходили в библиотеку в качестве новых пользователей либо как волонтеры. Одними из первых, кто уже в начале марта стал активно работать в библиотеке, были Надя и Оксана. По прибытии библиотека предложила им жилье, и впоследствии обе стали очень активными волонтерами. В постоянно развивающемся и динамичном сообществе украинских беженцев в Усти они стали важным связующим звеном под руководством библиотеки и координировали ряд мероприятий.

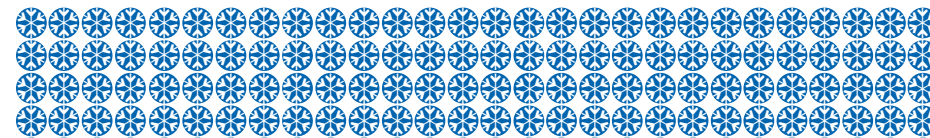
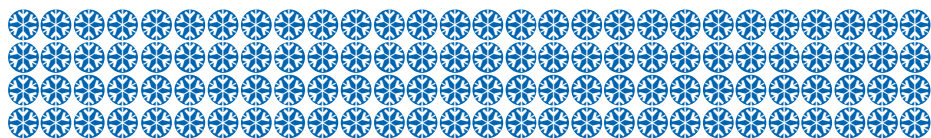
Надя и Оксана выступали в качестве связующего звена между библиотекой и украинской общиной. Одним из первых мероприятий было распространение информации о возможностях, которые предоставляет библиотека, начиная от интернета, безопасного пространства и заканчивая различными мероприятиями, курсами чешского языка или кружками для маленьких детей, в основном дошкольного возраста, чтобы их матери могли в Чехии работать или подрабатывать. Чаще всего Надя и Оксана передвигались по маршруту: библиотека – отель «Владимир» – информационный центр Горжени (Hořeni). Они обходили различные группы беженцев, где помогали решать вопросы со страховыми компаниями, найти врача, записаться в библиотеку, занимались распределением SIM-карт, а затем, что очень важно, подключением в различные группы для общения в приложении Viber. Они также составили списки медицинских работников, учителей и социальных работников, которые могли бы понадобиться людям из общины, и организовали курсы чешского языка. Эти курсы, которые можно было регулярно посещать в библиотеке, также проводились благодаря нескольким другим украинским волонтерам. Они также занимались

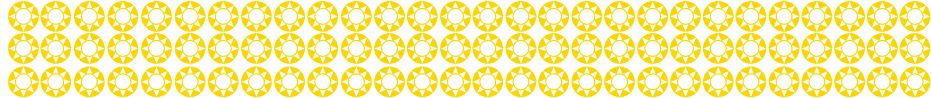

организацией досуга в качестве лекторов, создавали группы детей, с которыми отправлялись в различные поездки, посещали политехнические ворк-шопы или проводили время в библиотеке.

Благодаря поддержке центра занятости, Надя и Оксана смогли в начале лета перейти от волонтерства к постоянной работе. Впоследствии Оксана даже нашла работу по своей специальности в аудиторской фирме, благодаря контактам, полученным в библиотеке.

Летом 2022 года в рамках программы «Лето с библиотекой» были проведены адаптационные и языковые курсы для четырех групп украинских детей, разделенных по возрасту. Одними из лекторов были, например, Алла а также Михаил, который некоторое время учился в Чехии, благодаря чему он стал для библиотеки важным переводчиком многих печатных материалов. Летом еще одна украинка по имени Оксана начала работать в библиотеке волонтером в качестве лектора досуговой деятельности. Впоследствии осенью она стала сотрудником библиотеки и вела группу украинских дошкольников, которые не посещали детский сад.

Panel humanitárních organizací Ústeckého kraje – patnáct let spolupráce

kpt. Mgr. et Mgr. Jana Majzlíková
Psycholožka Hasičského záchranného sboru Ústeckého kraje

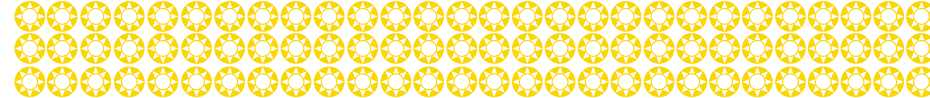
Po delší době jsme měli příležitost sejít se osobně. A byla to velmi milá příležitost. Dne 30. listopadu 2022 jsme si v Klubu Enter22 v Ústí nad Labem připomněli patnáct let spolupráce jednotlivců, zástupců organizací a komunit. Je pro nás významné, užitečné a smysluplné sdílet síť kontaktů s jasně definovanou nabídkou pomoci a podpory pro případ mimořádných událostí, neštěstí a katastrof, kterých jsme v Ústeckém kraji zažili už nespočet.

Před více než patnácti lety začala klíčit vize o setkávání všech, kteří se v terénu potkávali, aby pomáhali a podporovali občany zasažené nějakou katastrofou. Přispěly k tomu zkušenosti s činností v terénu při povodních z let 2002 a 2006. V krajském městě Ústí nad Labem dodnes chybí velké humanitární organizace. Proto se v počátcích k zakládajícím členům Panelu humanitárních organizací (dále jen „Panel“) dostaly Spirála, Ústecký kraj, Dobrovolnické centrum a Hasičský záchranný sbor Ústeckého kraje, jejichž primární službou není humanitární pomoc.

Panel je navázaný na činnost složek integrovaného záchranného systému a krizového řízení kraje, měst a obcí. Zároveň propojuje místní neziskové a humanitární organizace s celorepublikovými organizacemi. Velkou výhodou je osobní znalost těchto zástupců jednotlivých organizací, a v tom nám hodně pomáhá digitalizace. Když nebylo možné kvůli vládním epidemiologickým opatřením uspořádat větší setkání, mohli jsme se propojit na dálku, on-line, pomocí nejrůznějších aplikačních softwarů.

Z posledních událostí, na kterých se Panel podílel, jmenujme alespoň poskytování humanitární pomoci a podpory v souvislosti s downburstem na Podbořansku, bleskovými povodněmi na Šluknovsku (2021) nebo migrační vlnu a činnost v Krajském asistenčním centru pro Ukrajinu (KACPU, Hoření 13 v Ústí nad Labem, 2022–2023).

Dlouhotrvající, každodenní a kontinuální práce dává smysl, jak ukazuje aktuální dění nejen v Čechách, ale i ve světě. Jednotlivci a organizace se pak mohou setkávat, sdílet a učit se vzájemně nejen v terénu, ale také v době, když se „nic“ neděje.

Група гуманітарних організацій Устецького краю – п'ятнадцять років співпраці

kpt. Mgr. et Mgr. Яна Майзлікова
Психолог пожежної команди Устецького краю

Після довгої перерви в нас з'явилася можливість зустрітися особисто. І це була дуже приємна нагода. 30 листопада 2022 року у клубі Enter22 в Усті-над-Лабем ми відзначили п'ятнадцять років співпраці між приватними особами, представниками організацій і спільнот. Для нас важливо, корисно і значуще мати загальну мережу контактів з чітко сформульованою пропозицією допомоги і підтримки у разі надзвичайних ситуацій, лих і катастроф, з якими ми стикалися безліч разів в Устецькому краї.

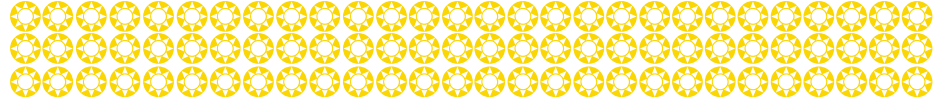
Понад п'ятнадцять років тому з'явилася ідея об'єднати всіх, хто зустрічається на місцях, щоб допомогти і підтримати громадян, які постраждали від катастрофи. Цьому сприяв досвід польової діяльності під час повеней 2002 і 2006 років. В обласному місті Усті-над-Лабем досі немає великих гуманітарних організацій. Тому спочатку до складу засновників Групи гуманітарних організацій (далі «Група») увійшли Spirála, Край Усті-над-Лабем, Волонтерський центр і Пожежна команда Устецького краю, основною діяльністю яких не є гуманітарна допомога.

Група пов'язана з діяльністю інтегрованої рятувальної системи та кризового управління краю, міст і населених пунктів. Вона також пов'язує місцеві некомерційні та гуманітарні організації із загальнодержавними організаціями. Великою перевагою є особисте знайомство представників окремих організацій, і в цьому нам дуже допомагає впровадження цифрових технологій. Коли через урядові епідеміологічні заходи було неможливо проводити великі зустрічі, ми мали змогу спілкуватися на відстані, в режимі онлайн, використовуючи різні прикладні програми.

З нещодавніх подій, у яких брала участь Група, назвемо хоча б надання гуманітарної допомоги та підтримки у зв'язку зі зливою в Підборжанах, раптовими повенями в Шлукнівському районі (2021) або міграційною хвилею та діяльністю в Регіональному центрі допомоги Україні (KACPU, Горжені 13 в Усті-над-Лабем, 2022–2023).

Тривала, щоденна і безперервна робота має сенс, як показують поточні події, не тільки в Чеській Республіці, а й у світі. Приватні особи та організації можуть зустрічатися, обмінюватися досвідом і вчитися одна в одній не тільки в польових умовах, а й тоді, коли «нічого» не відбувається.

Группа гуманитарных организаций края Усти-над-Лабем – пятнадцать лет сотрудничества

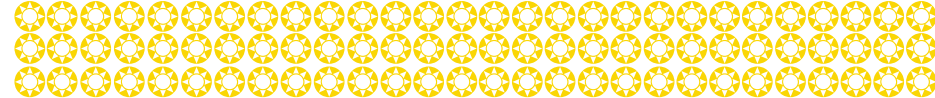
kpt. Mgr. et Mgr. Яна Майзликова
Психолог пожарной команды Устецкого края

После продолжительного перерыва у нас появилась возможность встретиться лично. И это была очень приятная возможность. 30 ноября 2022 года в клубе Enter22 в Усти-над-Лабем мы отметили пятнадцать лет сотрудничества между частными лицами, представителями организаций и сообществ. Для нас важно, полезно и значимо иметь общую сеть контактов с четко сформулированным предложением помощи и поддержки в случае чрезвычайных ситуаций, бедствий и катастроф, с которыми мы сталкивались бесчисленное количество раз в Устецком крае.

Более пятнадцати лет назад появилась идея объединить всех, кто встречается на местах, чтобы помочь и поддержать граждан, пострадавших от катастрофы. Этому содействовал опыт полевой деятельности во время наводнений 2002 и 2006 годов. В краевом городе Усти-над-Лабем до сих пор нет крупных гуманитарных организаций. Поэтому вначале в состав основателей Группы гуманитарных организаций (далее «Группа») вошли Спирала, Устецкий край, Волонтерский центр и Пожарная команда Устецкого края, основной деятельностью которых не является гуманитарная помощь.

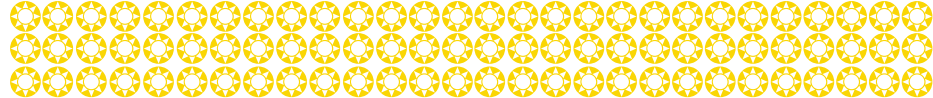
Группа связана с деятельностью интегрированной спасательной системы и кризисного управления края, городов и населенных пунктов. Она также связывает местные некоммерческие и гуманитарные организации с общегосударственными организациями. Большим преимуществом является личное знакомство представителей отдельных организаций, и в этом нам очень помогает внедрение цифровых технологий. Когда из-за правительственных эпидемиологических мер было невозможно проводить большие встречи, мы могли общаться на расстоянии, в режиме онлайн, используя различные прикладные программы.

Из недавних событий, в которых участвовала Группа, назовем хотя бы оказание гуманитарной помощи и поддержки в связи с ливнем в Подборжанах, внезапными наводнениями в Шлукновском районе (2021) или миграционной волной и деятельностью в Региональном центре помощи Украине (KACPU, Горжени 13 в Усти-над-Лабем, 2022–2023).

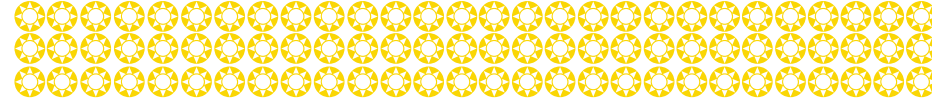
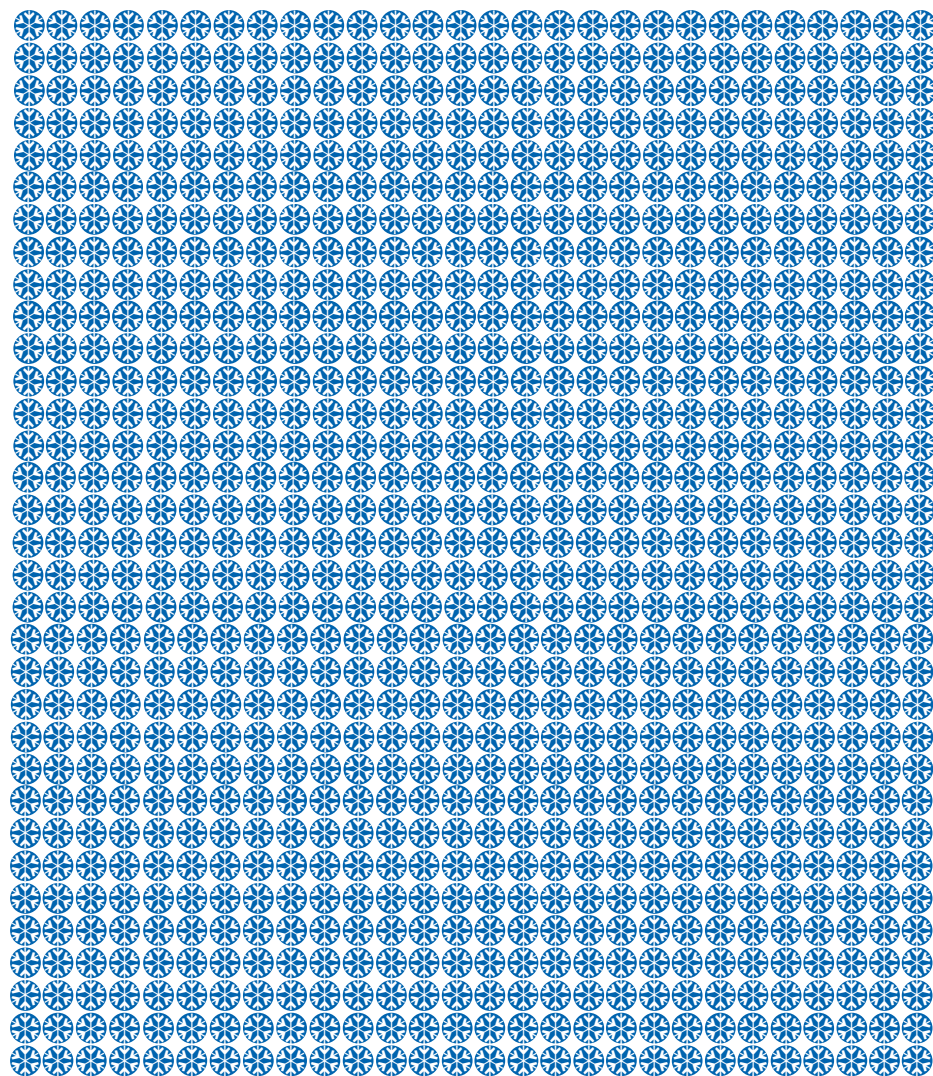

Длительная, ежедневная и непрерывная работа имеет смысл, как показывают текущие события, не только в Чешской Республике, но и в мире. Частные лица и организации могут встречаться, обмениваться опытом и учиться друг у друга не только в полевых условиях, но и тогда, когда «ничего» не происходит.

Interkulturní asistenti – nepostradatelní hrdinové

Úvodní slovo – Poradna pro integraci

Dámy a pánové,

dovolte mi krátkou reflexi k významu interkulturní asistence při práci s cizinci. V souvislosti s konfliktem na Ukrajině se naplno projevila její klíčová úloha v integračním procesu. Na začátku uprchlické vlny se zvedla velká solidarita Ukrajinců žijících v ČR. Mnozí z nich obětavě pomáhali mnoho dnů, mnohdy na úkor vlastní práce a svého osobního života. Potřeba dobrovolníků se projevila v nejrůznějších životních situacích. Působili jako tlumočníci v Krajském asistenčním centru pomoci Ukrajině (KACPU), zároveň po jejich pomoci volaly i další instituce. Jednalo se například o úřady práce, školy či zdravotnická zařízení.

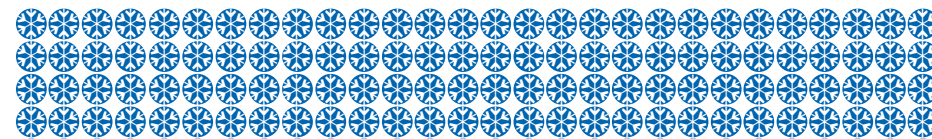
Na tuto situaci jsme nebyli zpočátku připraveni. Ačkoliv jsou interkulturní asistenti součástí týmu Poradny pro integraci už delší dobu, nebyli jsme schopni pokrýt veškerou poptávku. V množství dobrovolníků jsme začali hledat ty, kteří by ovládali český a ukrajinský jazyk na dostatečné úrovni a uměli správně reflektovat obě kultury. Nebylo to jednoduché, ale nakonec jsme uspěli.

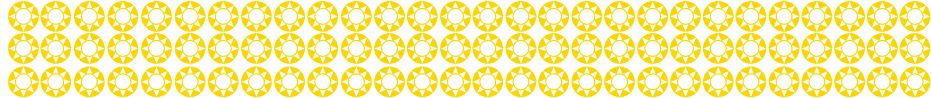
Do našeho pracovního kolektivu jsme přijali sedmnáct interkulturních asistentů hovořících ukrajinským nebo ruským jazykem. Někteří učinili odvážné rozhodnutí a změnilo své profesní zaměření. Ochotně se vzdělávali a osvojili si dovednosti pracovníků v sociálních službách.

Na následujících stranách Vám přinášíme příběhy devíti z nich. Tyto příběhy odrážejí široké pole využití interkulturní asistence, která se v České republice teprve nedávno prosadila jako samostatná profese. Vše se podařilo díky jejich píli, nadšení a úsilí, které prokazovali bez ohledu na čas.

Děkujeme.

Jan Kubíček
zástupce ředitelky Poradny pro integraci, z. ú.
vedoucí Centra na podporu integrace cizinců v Ústeckém kraji

Вступ – Консультаційний центр з питань інтеграції

Пані та панове,

дозвольте мені коротко прокоментувати важливість міжкультурної допомоги під час роботи з іноземцями. У зв'язку з конфліктом в Україні ця допомога відіграла ключову роль в інтеграційному процесі. Під час першої хвили біженців дуже зросла солідарність українців, котрі проживали в Чехії. Більшість з них безкорисливо допомагали багато днів, часто за рахунок власної праці та особистого життя. Потреба у волонтерах виникла у різних життєвих ситуаціях. Вони працювали перекладачами в Регіональному центрі допомоги Україні (КАСРУ), водночас до них зверталися за допомогою й інші установи. Це були, наприклад, центри зайнятості, школи та медичні установи.

На початках ми не були готові до такої ситуації. Попри те, що міжкультурні асистенти були частиною команди Консультаційного центру з питань інтеграції протягом тривалого часу, ми не змогли задовольнити всі запити клієнтів. Серед багатьох волонтерів ми почали шукати тих, котрі б володіли чеською та українською мовами на достатньому рівні та вміли належним чином відобразити обидві культури. Це було нелегко, але врешті нам це вдалося.

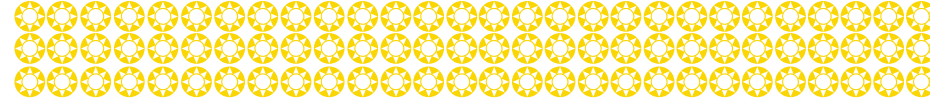
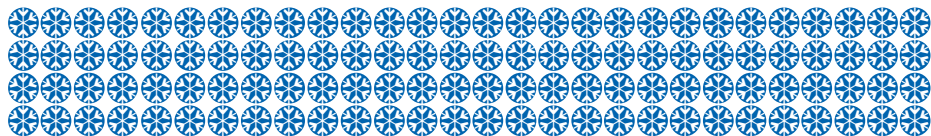
До нашого колективу ми залучили сімнадцять міжкультурних асистентів, які розмовляють українською чи російською мовами. Деякі з них прийняли сміливе рішення та змінили свою сферу діяльності. Охоче навчались та здобули навички у сфері соціальних послуг.

На наступних сторінках познайомимо Вас з історіями дев'яти з них. Ці історії відображають широкий спектр використання міжкультурної допомоги, яка лише нещодавно утвердилася як незалежна професія в Чехії. Все вдалося завдяки їхній працьовитості, ентузіазму та зусиллю, котрі вони виявляли незважаючи ні на що.

Дякую.

Ян Кубічек

заступник директора Консультаційного центру з питань інтеграції
керівник Центру підтримки інтеграції іноземців в Устецькому краї

Введение – Консультационный центр по вопросам интеграции

Дамы и господа,

позвольте мне короткое размышление о важности межкультурной помощи при работе с иностранцами. В связи с конфликтом в Украине в полной мере проявилась ее ключевая роль в интеграционном процессе. Когда нахлынула первая волна беженцев, украинцы, проживающие в Чехии, проявили большую солидарность. Многие из них бескорыстно помогали в течение многих дней, зачастую в ущерб собственной работе и личной жизни. Потребность в волонтерах возникала при решении различных жизненных ситуаций. Они работали переводчиками в Региональном центре помощи Украине (КАСРУ), и одновременно к ним обращались за помощью другие учреждения, например, Центр занятости населения, школы и больницы.

Мы изначально не были готовы к этой ситуации. Несмотря на то, что межкультурные работники уже давно были в составе интеграционного центра, мы не могли полностью обеспечить возникшую в них потребность. Среди волонтеров мы начали искать тех, кто владеет чешским и украинским языками на достаточном для работы уровне и кто может корректно представлять обе культуры. Это было непросто, но в итоге мы добились успеха.

Мы приняли в наш рабочий коллектив семнадцать межкультурных ассистентов, говорящих на украинском или русском языках. Некоторые, отважившись на смелое решение, изменили свою профессиональную направленность. Они были готовы учиться и приобретать навыки работников социальных служб.

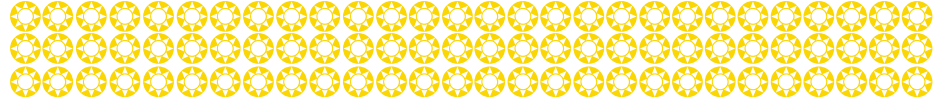
На следующих страницах мы представляем Вашему вниманию истории девяти из них. Эти истории отражают широкий спектр использования межкультурной помощи, которая только недавно зарекомендовала себя как самостоятельная профессия в Чешской Республике. Все было достигнуто благодаря их трудолюбию, энтузиазму и усилиям, которые они проявляли невзирая на время.

Спасибо.

Ян Кубічек

заместитель директора Консультационного центра по вопросам интеграции
заведующий Центром поддержки интеграции иностранцев в Устецком крае

V lokalitě Chomutov

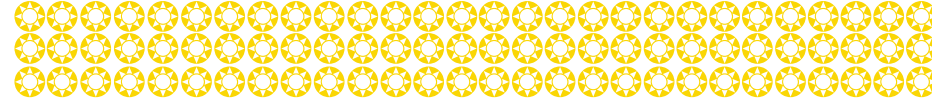

Bohdan, Ukrajina

Narodil jsem se na Ukrajině, kde jsem žil až do roku 2017. Vystudoval jsem bakalářský obor lesní hospodářství. Již během studia jsem začal podnikat, a to v oblasti fitness. Babička a dědeček mé manželky patřili mezi volyňské Čechy, kteří na počátku 90. let využili možnosti návratu do České republiky. My s manželkou jsme se natrvalo přestěhovali do ČR v roce 2020. V České republice jsem začal působit v logistice, kde jsem dosud.

Od okamžiku, kdy začal válečný konflikt na Ukrajině, jsem věděl, že nemohu události sledovat jen v médiích, ale že musím být nějak nápomocen. Využil jsem svých kontaktů mezi podnikateli a společně s nimi jsme zorganizovali první sbítku potřebného vojenského vybavení pro vojáky a humanitární pomoc pro zasažené oblasti na Ukrajině. Osobně jsem se podílel i na předání materiálu na Ukrajině. Při zpáteční cestě jsme s kolegou transportovali jedenáct lidí do Čech, a to byl teprve začátek. Upřímně musím říct, že jsem pocítoval silnou beznaděj a lítost a během cesty domů jsem stále přemítal, co vše udělám v následujících hodinách, dnech a týdnech, jakým způsobem bych mohl být lidem z Ukrajiny užitečný. Na této cestě jsem se rozhodl udělat vše, co bude v mých silách.

Po příjezdu s první skupinou uprchlíků jsem se snažil kontaktovat všechny majitele ubytoven ve městech Chomutov a Jirkov a těm, kteří byli ochotni poskytnout svá ubytovací zařízení, jsem pomáhal při vyřizování smluvních záležitostí s Krajským asistenčním centrem pomoci Ukrajině (KACPU), které zajišťuje povolení k pobytu a ubytování pro uprchlíky. I nadále jsem pomáhal s převozem prchajících. Zapojil jsem se do skupiny dobrovolníků organizující pomoc pro uprchlíky v Chomutově. Během svých dobrovolnických aktivit jsem začal spolupracovat s různými neziskovými organizacemi a v dubnu 2022 jsem dostal pracovní nabídku od Poradny pro integraci, kterou jsem přijal. Zpočátku jsem působil jako koordinátor integrace uprchlíků na ubytovnách, v následujícím měsíci jsem začal pracovat jako interkulturní pracovník, a tím jsem i v současnosti.

Náplň mé práce spočívá především v komunikaci s Ukrajinci či dalšími cizinci, které potkávám při asistenci na Oddělení azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra v Chomutově. Na tomto úřadě poskytují základní informace ohledně pobytových záležitostí, ale mnohdy během rozhovoru vyplyne, že by klient potřeboval pomoci i s jinými záležitostmi a domlouváme se na další pomoci a řešení celkové situace cizince. Druhým nejčastějším úřadem, na který naše klienty doprovázím, je Úřad práce v Chomutově, kde pomáhám s překonáváním jazykové bariéry, snažím se o zajištění práv cizince a zároveň asistuji při plnění jeho povinností vůči úřadu, tak aby se předešlo zbytečným nedorozuměním či konfliktům mezi klienty a úředníky. Také individuálně doprovázím klienty k lékařům, do škol či dalších institucí, kde je mým cílem zajištění potřeb klienta. Vzhledem k tomu, že okres Chomutov má mnoho menších obcí, často pracuji přímo v terénu. Monitoruji situaci na ubytovnách, případně řeším sociální napětí v různých skupinách.

Ve volném čase se i nadále věnuji zajišťování humanitární pomoci pro Ukrajinu. Ať své aktivity konám jako pracovník poradny či dobrovolník, vykonávám je ve stále stejném nasazení a se stejným cílem jako na začátku, kdy jsem se rozhodl udělat vše, co bude v mých silách.

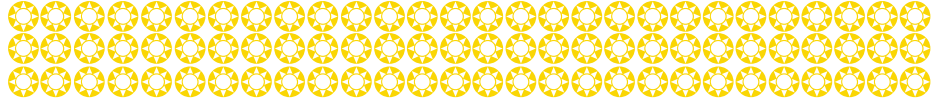
На околиці Хомутова

Богдан, Україна

Я народився в Україні, де проживав до 2017 року. За прикладом батька-каменяра я теж хотів займатися ремеслом, найбільше мене приваблювала робота з деревом. Я здобув ступінь бакалавра за спеціальністю «Лісове господарство». Ще під час навчання я почав займатися бізнесом у сфері фітнесу. Бабуся та дідусь моєї дружини походять від волинських чехів та скористалися нагодою повернутися до Чехії на початку 1990-х років. Ми з дружиною переїхали на постійне проживання до Чехії у 2020 році. У Чехії я почав працювати в логістиці, де й зараз працюю.

Коли в Україні розпочалась війна, я зрозумів, що не можу просто стежити за подіями в ЗМІ, а мушу чимось допомогти. Я скористався своїми зв'язками серед бізнесменів і разом з ними ми організували перший в Україні збір необхідної військової техніки для військових та гуманітарної допомоги для постраждалих районів. Також особисто приймав участь у перевезенні допомоги в Україну. На зворотньому шляху ми перевезли одинадцять людей до Чехії, що було лише початком. Чесно кажучи, я переживав сильне почуття безнадії та жалю, і дорогою додому я постійно думав про те, що я буду робити

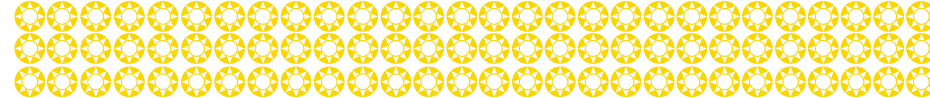
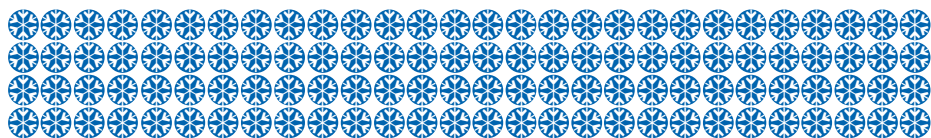

в наступні години, дні та тижні, чим я можу бути корисним народу України. Дорогою додому я вирішив зробити все, що буде в моїх силах.

Після прибуття першої групи біженців я намагався зв'язатися з усіма власниками гуртожитків у містах Хомутов та Їрков і з тими, хто бажав надати свої помешкання, я допомагав у вирішенні договірних питань з Регіональним центром допомоги Україні (КАСРУ) та розміщенням біженців. Також поступово допомагав з транспортуванням інших переселенців. Я приєднався до групи волонтерів, які організовували допомогу біженцям у Хомутові. Під час своєї волонтерської діяльності я почав співпрацювати з різними неприбутковими організаціями та у квітні 2022 року отримав пропозицію про роботу від Консультаційного центру з питань інтеграції, на яку я погодився. Спочатку я працював координатором з питань інтеграції біженців у гуртожитках, а наступні місяці почав працювати міжкультурним працівником, де і досі працюю.

Зміст моєї роботи в основному полягає в спілкуванні з українцями та іншими іноземцями, з якими я зустрічаюся, допомагаючи в Департаменті з питань надання притулку та міграційної політики Міністерства внутрішніх справ у Хомутові. В цій установі я надаю основну інформацію щодо проживання, але часто під час співбесіди виявляється, що клієнт потребує допомоги й з іншими запитаннями, і ми домовляємось про подальшу співпрацю та вирішення загальної ситуації іноземця. Друге місце за частотою, куди я супроводжую наших клієнтів, є Центр зайнятості в Хомутові, де я допомагаю подолати мовний бар'єр, намагаюся забезпечити права іноземця і водночас допомагаю у виконанні його обов'язків щодо установи, щоб уникнути непорозумінь або конфліктів між клієнтами та посадовими особами. Я також супроводжую клієнтів індивідуально до дитячих садків, шкіл та інших закладів, де моєю метою є забезпечити потреби клієнта. Оскільки Хомутовський край має багато менших населених пунктів, я часто переміщуюсь між цими населеними пунктами. Слідкую за ситуацією в гуртожитках, у разі потреби вирішую соціальну напругу в різних групах.

У вільний час я продовжую надавати гуманітарну допомогу Україні. Незалежно від того, чи здійснюю я свою діяльність як працівник Консультаційного центру з питань інтеграції чи як волонтер, я завжди виконую її з тією самою відданістю і з тією ж метою, що й на початку, коли я вирішив зробити все, що в моїх силах.

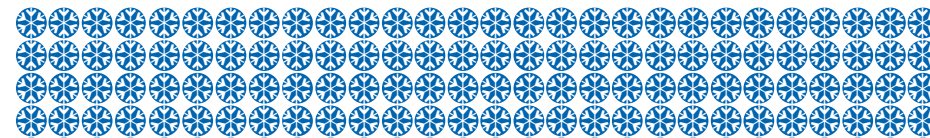
В окрестности Хомутова

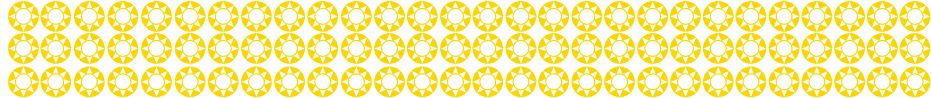
Богдан, Украина

Я родился в Украине, где жил до 2017 года. По примеру своего отца-камнереза я тоже хотел быть ремесленником, при этом больше всего меня привлекала работа с деревом. Я получил степень бакалавра по специальности управление лесным хозяйством. Уже во время учебы я начал заниматься бизнесом в сфере фитнеса. Бабушка и дедушка моей жены волынские чехи, которые в начале 1990-х годов воспользовались возможностью вернуться в Чехию. Мы с женой переехали на постоянное жительство в Чехию в 2020 году. Здесь я начал работать в сфере логистики, где и продолжаю работать.

В тот момент, когда в Украине начался военный конфликт, я понял, что не могу просто следить за событиями в СМИ, а должен чем-то помочь конкретно. Я воспользовался своими связями среди бизнесменов, и вместе мы организовали первый сбор необходимого военного снаряжения для солдат и гуманитарную помощь для пострадавших районов Украины. Я лично принимал участие в передаче помощи Украине. На обратном пути мы с коллегой перевезли одиннадцать человек в Чехию, что было только началом. Должен признаться, что я испытывал сильное чувство безысходности и сожаления, и по дороге домой все время думал о том, что буду делать в следующие часы, дни и недели, чем я могу быть полезен народу Украины. В дороге я решил сделать все, что будет в моих силах.

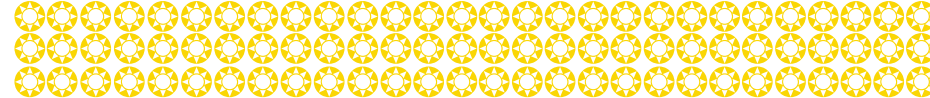
После приезда с первой группой беженцев я начал связываться со всеми владельцами общежитий в городах Хомутов и Їрков, а для тех, кто готов был предоставить жилье, помогал в решении договорных вопросов с Региональным центром помощи Украине (КАСРУ), обеспечивающим разрешение на пребывание и размещение беженцев. Таким образом я постепенно помогал с переездом другим украинцам, желающим уехать от войны. Потом я присоединился к группе волонтеров, организующих помощь беженцам в Хомутове. Во время своей волонтерской деятельности я начал сотрудничать с различными некоммерческими организациями и в апреле 2022 года получил предложение о работе от Консультационного центра по вопросам интеграции иностранцев, которое принял. Сначала я был координатором по интеграции беженцев в общежитиях, а в последующие месяцы начал работать межкультурным работником и продолжаю до сих пор.

Суть моей работы в основном состоит в коммуникации с украинцами и другими иностранцами, с которыми я встречаюсь в отделении Департамента по вопросам убежища и миграционной политики МВД города Хомутов. Там я предоставляю основную информацию по вопросам пребывания, однако часто во время собеседования выясняется, что клиенту нужна помощь и по другим вопросам, тогда мы обговариваем дальнейшие шаги для решения общей ситуации иностранца. Второе по частоте учреждение, в которое я сопровождаю наших клиентов, это Центр занятости населения в Хомутове, где я помогаю им преодолеть языковой барьер, объясняю как их права так и обязанности по отношению к этому учреждению, во избежание ненужных недоразумений или конфликтов между клиентами и должностными лицами. Я также сопровождаю клиентов индивидуально в детские сады, школы или другие учреждения, где моя цель состоит в том, чтобы удовлетворить потребности клиента. Поскольку в Хомутовском районе много небольших населенных пунктов, я часто работаю непосредственно на местах. Там я занимаюсь мониторингом текущей ситуации в общежитиях и при необходимости решаю социальную напряженность в разных группах.

В свободное время я продолжаю оказывать гуманитарную помощь Украине. Осуществляю ли я свою деятельность как работник интеграционного центра или как волонтер, я выполняю ее с той же самоотдачей и с той же целью, что и в начале, когда решил сделать все возможное.

Na trhu práce

Ekaterina, Rusko

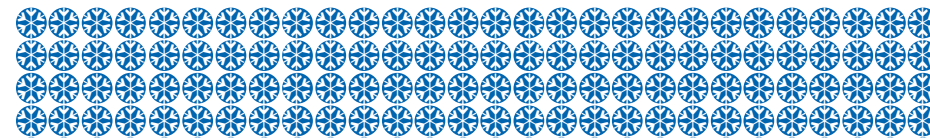
Žiji v České republice čtyři roky a jsem z Ruska, z Petrohradu. Chtěla bych říct, že naše rodina o emigraci uvažovala už poměrně dlouho, nebyli jsme spokojeni s mnoha vnitřními i vnějšími politickými procesy, které v Rusku probíhaly.

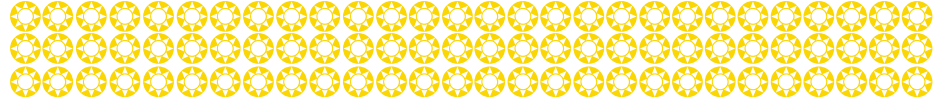
Původním povoláním jsem herečka a krátce před příchodem do ČR jsem pracovala i jako divadelní producentka. Myslím si, že schopnost komunikovat s lidmi, cítit jejich bolest, potřeby a pochopit individuální zvláštnosti každého člověka jsou moje profesionální dovednosti, které mi pomáhají v mé práci interkulturní asistentky.

Interkulturní asistenti mohou vykonávat různorodou práci, ale každý z nich má více zkušeností v určité konkrétní oblasti. Já pomáhám lidem najít práci. Jde o jeden z nejčastějších požadavků cizinců.

Když mě klient kontaktuje s žádostí o pomoc při hledání zaměstnání, nejprve mu poskytnu základní informace o trhu práce v ČR a Ústeckém kraji, o úřadu práce a o nutnosti mít životopis. Poté klientovi předám důležité kontakty a odkazy na webové stránky, kde se může zaregistrovat jako uchazeč o zaměstnání. Pokud si klient již práci našel, mohu mu pomoci s překladem pracovní smlouvy a upozornit ho na důležité body, případně tlumočit při pohovoru se zaměstnavatelem.

Při své práci jsem v úzkém kontaktu se sociálními pracovníky, kteří mě odborně vedou. Společně vymýšlíme nové strategie, jak pomoci lidem najít uplatnění na trhu práce ve své profesi i mimo ni.

На ринку праці

Катерина, Російська Федерація

Я із Росії, із Санкт-Петербурга, і я живу в Чехії чотири роки. Хочу сказати, що наша родина досить довго думала про еміграцію, тому що нас не влаштовувало багато внутрішньополітичних речей, які відбуваються в Росії.

Моя первинна професія – актриса, а незадовго до приїзду в Чехію я також працювала театральним продюсером. Я вважаю, що вміння спілкуватися з людьми, відчувати їх біль, потреби, зрозуміти індивідуальні особливості кожної людини – це мої професійні навички, які допомагають мені в роботі міжкультурного асистента.

Міжкультурні асистенти можуть виконувати різноманітну роботу, але кожен має більше досвіду в конкретній сфері. Я особисто допомагаю людям з пошуком роботи. Це один із найчастіших запитів іноземців.

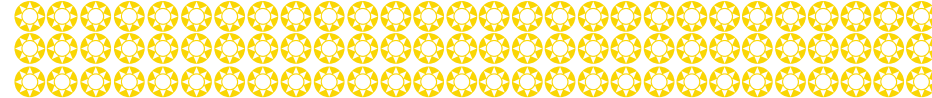
Коли клієнт звертається до мене з проханням допомогти знайти роботу, я спочатку надаю йому основну інформацію про ринок праці в Чехії та Устецькому краї, про центр зайнятості та про необхідність мати резюме. Потім я надаю клієнту важливі контакти та посилання на веб-сайти, де вони можуть зареєструватися як кандидати на роботу. Якщо клієнт вже знайшов роботу, я можу допомогти йому перекласти трудовий договір і звернути його увагу на важливі моменти, або допомогти з усним перекладом під час співбесіди.

Під час роботи я тісно спілкуюся із соціальними працівниками, які направляють мене професійно. Разом ми розробляємо нові стратегії, щоб допомогти людям знайти роботу на ринку праці як за своєю професією, так і іншу.

На рынке труда

Екатерина, Россия

Я живу в Чехии четыре года. Приехала я из России, из Санкт-Петербурга. Наша семья уже давно думала об эмиграции, нас не устраивали многие внутренние и внешние политические процессы, происходящие в России.

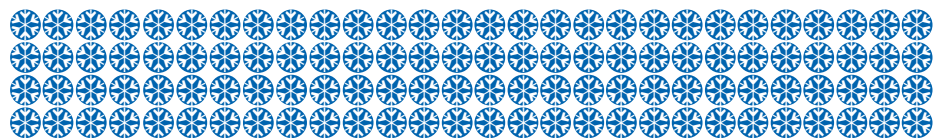
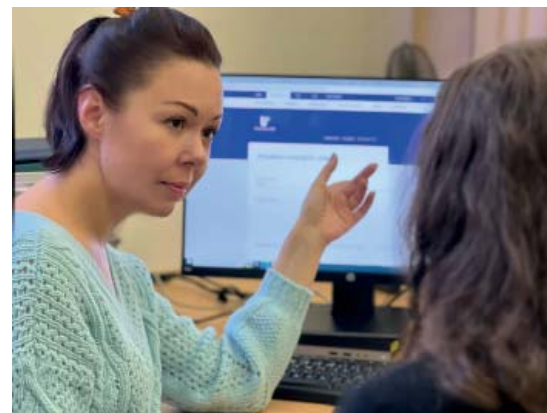

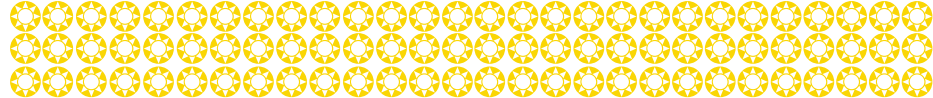
Моя первоначальная профессия – актриса, и незадолго до приезда в Чехию я работала театральным продюсером. Думаю, что умение общаться с людьми, чувствовать их боль, потребности, понимать индивидуальные особенности каждого человека – это мои профессиональные навыки, помогающие мне в работе межкультурным ассистентом.

Межкультурные ассистенты могут выполнять разнообразную работу, но каждый из них имеет больше опыта в определенной области. Я помогаю людям найти работу. Это один из самых частых запросов от иностранцев.

Когда ко мне обращается клиент с просьбой о помощи в поиске работы, я в первую очередь предоставляю ему основную информацию о рынке труда в Чехии и Устецком крае, о работе Центра занятости населения и о необходимости иметь резюме. Затем я предоставляю клиенту важные контакты и ссылки на веб-сайты, где он может зарегистрироваться в качестве соискателя. Если клиент уже нашел работу, я могу помочь ему перевести трудовой договор, обратить его внимание на важные моменты или переводить во время собеседования с работодателем.

Во время работы я нахожусь в тесном контакте с социальными работниками, которые профессионально меня направляют. Вместе мы придумываем новые стратегии, чтобы помочь людям найти работу на рынке труда по своей или другой профессии.

V Krajském asistenčním centru pomoci Ukrajině

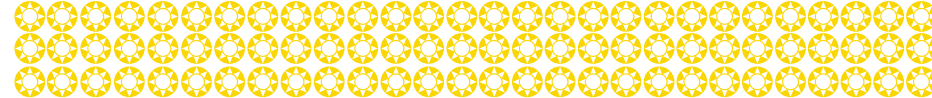
Guzal, Uzbekistán

Pocházím z Uzbekistánu a v Česku jsem dva roky. Posledních pět let před svým příjezdem do České republiky jsem pracovala v Taškentu na pozici vedoucího PR oddělení významné vystavovatelské společnosti. Mám tedy pracovní zkušenosti s jednáním s novináři, úřady, velvyslanectvími, ministerstvy a dalšími resorty.

Prošla jsem si sama procesem integrace a vím, jak to může být složité. Při práci mě tedy naplňuje především to, že mohu lidem tuto cestu usnadnit, aby co nejdříve získali samostatnost.

Jakmile v Ústeckem kraji začátkem března vzniklo Krajské asistenční centrum pomoci Ukrajině (KACPU), zapojila jsem se s celou organizací do pomoci. Na KACPU jsem asistovala při komunikaci mezi uprchlíky a úřady (Odbor azylové a migrační politiky, cizinecká policie, úřad práce či pojišťovna). Uprchlíkům jsem pomáhala vyplňovat příslušné formuláře, poskytovala jim základní informace o službách, které mohou zdarma využít, zodpovídala jejich dotazy a snažila se jim být oporou v těžké chvíli. Bylo to však na začátku docela složité, protože nově přicházející lidé se mnou nechtěli mluvit rusky a já ukrajinsky neumím. Časem ale uprchlíci pochopili, že jsme tam od toho, abychom jim pomáhali nehlédě na národnost a jazyky, kterými mluvíme. Při práci s ostatními cizinci mi možná pomohlo i to, že jsem představitel východní kultury – od dětství nás vedli k bezvýhradné úctě k lidem, ať to byl kdokoli.

Věřím, že díky naší práci si cizinci osvojí postupy, svá práva a povinnosti a budou schopni v České republice fungovat samostatně.

В Регіональному центрі допомоги Україні (КАСРУ)

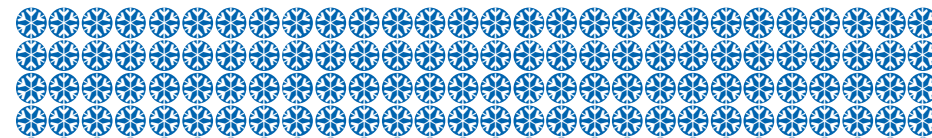
Гузаль, Узбекистан

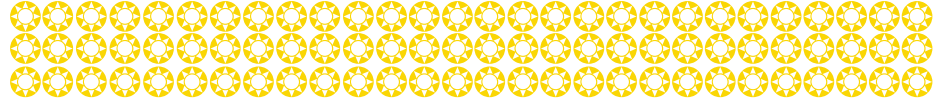
Я родом з Узбекистану і в Чехії проживаю два роки. Останні п'ять років перед приїздом до Чехії я працювала у Ташкенті керівником PR-відділу великої виставкової компанії. Тому я маю досвід роботи з журналістами, органами влади, посольствами, міністерствами та іншими відомствами.

Я сама пройшла шлях інтеграції та знаю, наскільки це може бути складно. Тому мене тішить те, що можу допомогти в подоланні цього шляху переселенцям, щоб вони могли якнайшвидше стати самостійними.

Як тільки на початку березня в Устецькому краї відкрили Регіональний центр допомоги Україні (КАСРУ), я з усією організацією долучилася до допомоги. У КАСРУ я допомагала біженцями спілкуватися з представниками державних установ (Департаментом з питань притулку та міграційної політики, поліцією у справах іноземців, центром зайнятості чи страховою компанією). Також я допомагала біженцям заповнювати відповідні бланки, надавала їм основну інформацію про послуги, котрими вони можуть скористатися безоплатно, відповідала на їхні запитання та намагалася підтримати у важку хвилину. Однак спочатку було досить важко, тому що новоприбулі не хотіли зі мною спілкуватись російською, а я не знаю української. Але з часом біженці зрозуміли, що ми готові допомогти їм незалежно від національності та мови, якою ми розмовляємо. А ще мені також допомогло в роботі з іншими іноземцями те, що я представниця східної культури, де нас з дитинства вчили безумовно поважати людей.

Я вірю, що завдяки нашій роботі іноземці ознайомляться з методами, своїми правами та обов'язками та зможуть самостійно вирішувати свої питання у Чехії.

В Региональном центре помощи Украине (КАСРУ)

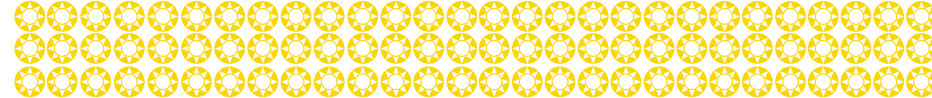
Гузаль, Узбекистан

Я родом из Узбекистана и в Чехии живу уже два года. В течение последних пяти лет до переезда в Чехию возглавляла отдел по связям с общественностью в крупной компании, организующей международные выставки в Ташкенте. У меня есть опыт работы с журналистами, представителями власти, сотрудниками посольств, министерств и других ведомств.

Сама я тоже прошла процессом интеграции и знаю, насколько это сложно. Поэтому больше всего в работе меня наполняет то, что я могу облегчить людям этот путь, чтобы они как можно скорее обрели независимость.

Как только в начале марта в Устецком крае был создан Региональный центр помощи Украине (КАСРУ), я подключилась к помощи в составе своей организации. В центре оказания помощи моей задачей было способствовать коммуникации между приехавшими гражданами Украины и представителями местных властей (Департаментом по вопросам убежища и миграционной политики, полицией по делам иностранцев, центром занятости и страховыми компаниями). Я помогала беженцам заполнять соответствующие формы, предоставляла им основную информацию об услугах, которыми они могут воспользоваться бесплатно (в нашем центре), отвечала на их вопросы и старалась поддержать в трудную минуту. Однако поначалу было достаточно сложно, потому что вновь прибывшие люди не хотели со мной говорить по-русски, а я не владею украинским. Но со временем люди поняли, что мы находимся здесь для того, чтобы помочь им. Независимо от нашей национальности и языков, на которых мы говорим. Возможно, в работе мне помогало и то, что я представитель восточной культуры, где меня с детства учили безоговорочно уважать людей, кем бы они ни были.

Я верю, что благодаря нашей работе иностранцы ознакомятся с принципами интеграции, узнают свои права и обязанности и смогут самостоятельно решать свои вопросы в Чешской Республике.

В центре занятости

Alexandra, Ukrajina

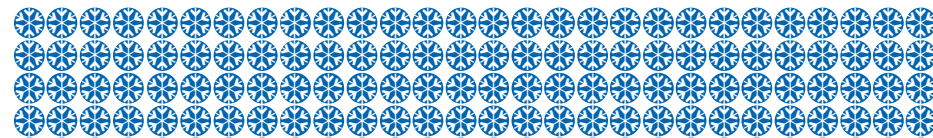
Žiji v České republice dvanáct let. Moje povolání je bytová architektka.

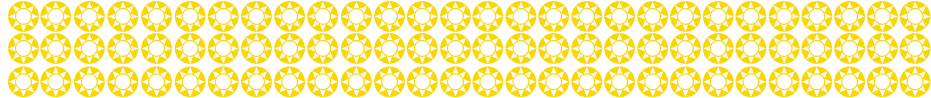
Když na Ukrajině začala válka, můj život se úplně otočil. Vzhledem k tomu, že jsem Ukrajinka, stala se tato tragédie i mou vlastní. Okamžitě jsem začala pomáhat lidem, kteří utíkali před válkou. Ze začátku jsem působila jako dobrovolník. Tlumočila jsem na KASPU, vozila tam lidi na registraci a pomáhala najít bydlení pro ukrajinské maminky s dětmi. Pro jednoho člověka to byla náročná práce.

A pak jsem se náhodně setkala se svými budoucími kolegy a rozjela se spolupráce. Absolvovala jsem kurz pracovníka v sociálních

službách a momentálně poskytuji interkulturní asistenci na úřadu práce v Teplicích. Pomáhám s tlumočením jak občanům Ukrajiny, kteří utekli před válkou, tak i pracovníkům této státní instituce. Moje práce spočívá v tom, že uprchlíkům ukazuji a vysvětluji, jak úřad práce funguje a jaká jsou práva a povinnosti lidí, kteří se ucházejí o zařazení do evidence ÚP. Také pomáhám s vyplňováním žádostí, s tlumočením osobních schůzek se zprostředkovateli, s tlumočením skupinových informačních schůzek nebo při výběrových řízeních.

Myslím si, že mi při práci pomáhá to, že jsem cizinka a žiji v České republice delší dobu. Mám oboustranný přehled o tom, jak fungují některé instituce a také vím, jaké mají povinnosti cizinci na území ČR.

В центрі зайнятості

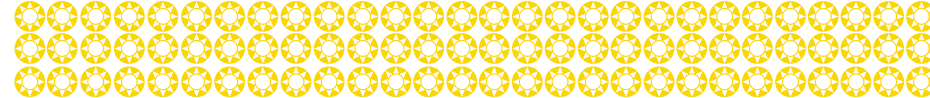
Олександра, Україна

Я проживаю в Чехії дванадцять років. Моя професія – дизайнер інтер'єрів.

Коли в Україні почалася війна, моє життя повністю перевернулося. Оскільки я українка, ця трагедія стала для мене особистою. Я одразу почала допомагати людям, котрі тікали від війни. Спочатку я працювала волонтером-перекладачем в Регіональному центрі допомоги Україні (КАСРУ), возила туди людей на реєстрацію та допомагала з пошуком житла українським матерям з дітьми. Це була важка робота для однієї людини.

А потім я випадково познайомилася зі своїми майбутніми колегами та розпочалась наша співпраця. Я закінчила курс соціального працівника і зараз надаю допомогу як міжкультурний асистент в центрі зайнятості в місті Теплице. Допомагаю з перекладами як громадянам України, які втекли від війни, так і працівникам цієї державної установи. Моя робота полягає в тому, щоб показати та пояснити біженцям, як працює центр зайнятості та які права та обов'язки людей, які подають заяву для реєстрації кандидатів на роботу. Я також допомагаю із заповненням заявок, усним перекладом особистих зустрічей з посередниками, перекладом групових інформаційних зустрічей або під час кваліфікаційних відборів.

Вважаю, що те, що я іноземка і вже тривалий час проживаю в Чехії, допомагає мені в роботі. Я маю двостороннє уявлення про те, як працюють ті чи інші установи, а також маю інформацію про обов'язки іноземців у Чехії.

В центре занятости населения

Александра, Украина

Я живу в Чехии двенадцать лет. Моя профессия – дизайнер интерьера.

Когда в Украине началась война, моя жизнь полностью перевернулась. Поскольку я украинка, эта трагедия стала и моей собственной. Сразу же я стала помогать людям, которые бежали от войны. С самого начала я работала волонтером, переводила в Региональном центре помощи, возила туда людей на регистрацию и помогала найти жилье украинским мамам с детьми. Это была сложная работа для одного человека.

А потом я случайно встретила своих будущих коллег, и началось сотрудничество. Я прошла курс работника в социальной службе и в настоящее время оказываю межкультурную помощь в центре занятости населения при администрации города Теплице. Помогаю с устным переводом как для граждан Украины, бежавших от войны, так и для сотрудников этого государственного учреждения. Моя работа заключается в том, чтобы показать и объяснить беженцам, как работает служба занятости и каковы права и обязанности людей, подающих заявление о постановке на учет. Я также помогаю с заполнением заявлений, устным переводом во время индивидуальных собеседований с посредниками, устным переводом групповых информационных встреч или во время процедур отбора.

Думаю, что то, что я иностранка и долгое время живу в Чехии, помогает мне в работе. У меня есть двустороннее представление о том, как работают определенные учреждения, а также я знаю об обязанностях иностранцев в Чешской Республике.

Na ubytovně

Nina, Ukrajina

Přijela jsem do České republiky 7. března 2022 s dalšími uprchlíky ze Žitomirského kraje na Ukrajině. Společně jsme našli ubytování v ústeckém hotelu Vladimír. Celkem nás bylo dvě stě, polovina z toho děti. Můj první dojem z České republiky byl, že jsem se vrátila do dětství, kde všichni mluví mým rodným jazykem, který jsem slyšela jako dítě, jelikož pocházím z rodiny volyňských Čechů.

Jako jediná z ubytovaných jsem tedy byla schopná domluvit se česky. V současné době působím na ubytovně jako prostředník mezi ubytovanými a kurátorem uprchlíků v hotelu Vladimír, kde pomáhám s tlumočením. Nově ubytovaným vysvětluji základní informace o chodu ubytovny – kde je možné vařit, prát, kde je možné uskladnit potraviny či kde se mohou přímo na ubytovně zúčastnit nějakých volnočasových aktivit. Zároveň pomáhám jako tlumočnicka českým učitelkám v dětském klubu.

Časem jsem se stala klíčovou osobou při komunikaci mezi ubytovanými a českou společností. Postupně jsem získala důležité kontakty na pomáhající organizace a jejich nabídky služeb. Nyní všem nově ubytovaným předávám základní balíček informací a kontaktů. Kromě informací o poskytovaných sociálních službách, chtějí znát lidé z ubytovny praktické informace, např. kde koupí pohanku, kde si mohou nechat opravit boty, kam jít ke kadeřníkovi, kde koupí věci do domácnosti, jak si mohou koupit lístek na MHD a mnoho jiných informací z běžného života.

Poté, co jsem začala pracovat jako interkulturní asistentka, každodenně doprovázím klienty k lékařům nebo na úřady. Také jim radím s vyplňováním nejrůznějších formulářů.

Pomáhám lidem pochopit jeden druhého, najít společný jazyk. Těší mě pohled na konečný výsledek, na šťastné oči těch, kterým jsem mohla pomoci.

В гуртожитку

Ніна, Україна

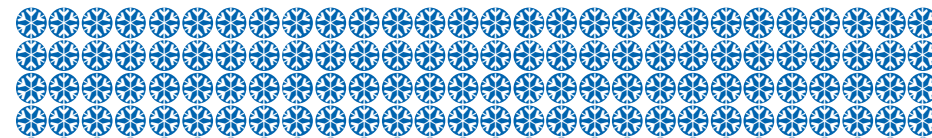
Я приїхала до Чехії 7 березня 2022 року разом з іншими біженцями з Житомирської області. Нам вдалось знайти житло в готелі «Володимир» в місті Усті-над-Лабем. Всього нас було двісті осіб, половина з них – діти. Моє враження від Чехії було таке, наче я повернулася у своє дитинство, де всі розмовляють моєю рідною мовою, яку я чула буди ще дитиною, оскільки я з родини волинських чехів.

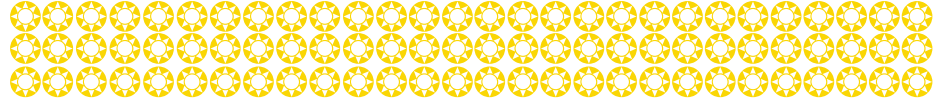
Я була єдиною із мешканців готелю, хто міг спілкуватися чеською. Зараз я працюю в гуртожитку посередником між мешканцями та куратором біженців у готелі «Володимир», де допомагаю з перекладом. Ознайомлю новоприбулих з правилами проживання в гуртожитку та інформую де можна приготувати їжу, попрати, зберігати продукти чи як можна брати участь в дозвіллі безпосередньо у гуртожитку. Водночас я допомагаю з перекладом чеським вчителям у дитячому клубі.

Поступово я почала відігравати ключову роль в комунікації між мешканцями та чеською громадою. З часом я отримала важливі контакти на організації, які надають певні види послуг. На цей момент я надаю базовий пакет інформації та контакти всім переселенцям до гуртожитку. Крім інформації про соціальні послуги, що надаються, мешканці гуртожитку хочуть знати практичну інформацію, наприклад, де купити гречку, відремонтувати взуття, куди піти в перукарню, де купити побутові речі, як купити квиток на громадський транспорт та багато іншої інформації повсякденного життя.

Після того, як я почала працювати міжкультурним асистентом, я щодня супроводжую клієнтів до лікарів або в державні установи. Також консультую їх щодо заповнення різних формулярів.

Допомагаю людям зрозуміти один одного, знайти спільну мову. Мені приємно бачити кінцевий результат, щасливі очі тих, кому я змогла допомогти.

В общежитии

Нина, Украина

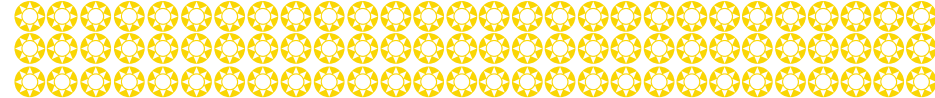
Я приехала в Чехию 7 марта 2022 года вместе с другими беженцами из Житомирской области Украины. Поселились мы в устецкой гостинице «Владимир». Всего нас было двести человек, половина из них дети. Моим первым впечатлением от Чехии было то, что я вернулась в детство, где все говорят на моем родном языке, который я слышала, когда была ребенком, так как я родом из семьи волинских чехов.

Оказалось, что я была единственной из поселившихся, кто мог общаться на чешском языке. В настоящее время я выступаю в гостинице в роли посредника между украинскими беженцами и их гостиничным куратором, где всем помогаю с переводами. Проживающим украинцам я предоставляю основную информацию о работе гостиницы – где можно готовить еду, стирать белье, где можно хранить продукты или где и как можно принять участие в каких-нибудь досуговых мероприятиях непосредственно в гостинице. Одновременно я помогаю в качестве переводчика чешским учительницам в детском клубе.

Постепенно я становилась ключевой фигурой в общении между поселившимися людьми и чешским обществом. Со временем у меня появились важные контакты организаций, предоставляющих помощь с предложениями их услуг. Сейчас я передаю базовый набор информации и контакты всем вновь приезжающим. Помимо информации о предоставляемых социальных услугах от города, проживающие в гостинице украинцы хотят знать, например, где купить гречку и отремонтировать обувь, куда сходить в парикмахерскую, где купить предметы домашнего обихода, как приобрести билет на общественный транспорт и много другой практической информации из повседневной жизни.

После того, как я начала работать межкультурным ассистентом в интеграционном центре, я каждый день сопровождаю клиентов к врачам или в государственные учреждения. Я также помогаю им при заполнении различных бланков и формуляров заявлений.

Я помогаю людям понять друг друга, найти общий язык. Мне нравится видеть конечный результат в счастливых глазах тех, кому я смогла помочь.

Pomoc Orgánu sociálně-právní ochrany dětí

Marina, Rusko

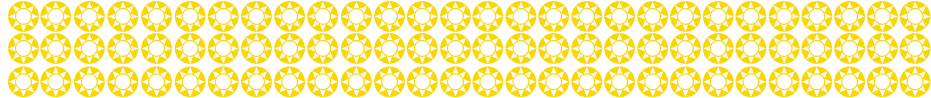
Narodila jsem se v Rusku, ale už skoro dvacet let žiji s rodinou v ČR. Původním povoláním jsem ekonomka v bankovním sektoru. Od roku 2019 pracuji jako interkulturní pracovník pro rusky mluvící klienty. Předtím jsem byla dlouhodobou klientkou Poradny pro integraci, absolvovala jsem tu kurzy češtiny, využila jsem služby právníka a sociálního pracovníka, navštěvovala jsem také dámský klub a další kulturní aktivity.

V roce 2018, kdy Česká republika přijala speciální program Ukrajina, přišlo do země za účelem zaměstnání několik tisíc Ukrajinců, v důsledku čehož vznikla naléhavá potřeba komunikovat s lidmi, kteří neznají český jazyk. Poradna pro integraci již v té době měla ve svém týmu interkulturní asistenty pro vietnamskou a mongolskou komunitu a mě byla nabídnuta práce interkulturního asistenta pro rusky mluvící. Ačkoliv má interkulturní asistence stejný obsah, s každou komunitou se pracuje jinak, a pro mě to byla velká výzva.

Během svého několikaletého působení na této pozici jsem si osvojila všechny oblasti interkulturní práce, včetně překladu a konsekutivního tlumočení při konzultacích, doprovázení klientů do různých organizací a institucí, pomoc při otvírání kurzů českého jazyka, poskytování informací o běžném životě v ČR či pomoc při pořádání kulturních akcí.

Po vypuknutí ozbrojeného konfliktu mezi Ukrajinou a Ruskem se do země hrnul proud uprchlíků, včetně nezletilých dětí. Rodiče, kteří se snažili zachránit své děti před hrozbou smrti, často neměli možnost nebo chuť opustit svou zemi. A děti poslali z Ukrajiny buď v doprovodu příbuzných a známých, nebo samotné bez doprovodu. V této době jsem se začala více zaměřovat na spolupráci s pracovníky sociálně-právní ochrany dětí na Magistrátu města Ústí nad Labem, kde probíhají pohovory s dětmi a jejich doprovázejícími osobami. Při pomoci pracovníkům OSPOD během komunikace s nezletilými a jejich doprovodem je mým

cílem, aby rozhovor probíhal v příjemné atmosféře, proto se snažím předcházet nedorozuměním, oběma stranám vysvětluji kulturní kontext a uklidňuji emoce.

Pokud se mě zeptáte, kdo je to interkulturní pracovník, první, co odpovím, je: „Je to srdcař.“ A pak, že je to člověk, který je schopen vám přinést porozumění, víru a naději v to nejlepší.

Допомога Органу соціально-правового захисту дітей (OSPOD)

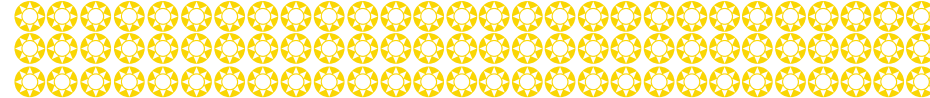
Марина, Російська Федерація

Я народилася в Росії, але вже майже двадцять років живу з сім'єю в Чехії. Моя початкова професія – економіст у банківській сфері. З 2019 року працюю міжкультурним працівником для російськомовних клієнтів. До цього я була багаторічним клієнтом Консультаційного центру з питань інтеграції, проходила там курси чеської мови, користувалася послугами юриста та соціального працівника, також відвідувала жіночий клуб та інші культурні заходи.

У 2018 році, коли Чехія запровадила спеціальну програму «Україна», кілька тисяч українців приїхали до країни для працевлаштування, через що виникла гостра потреба у спілкуванні з людьми, які не знають чеської мови. На той час в Консультаційному центрі з питань інтеграції вже працювали міжкультурні асистенти для в'єтнамської та монгольської громад, а мені запропонували роботу міжкультурного асистента для російськомовних. Хоча міжкультурна допомога має однаковий зміст, та робота з кожною громадою відрізняється, і це було для мене великим викликом.

За кілька років перебування на цій посаді я опанувала усі напрямки міжкультурної роботи, включаючи письмовий та усний переклад під час консультацій, супровід клієнтів до різноманітних організацій та установ, допомогу у відкритті курсів чеської мови, надання інформації про повсякденне життя в Чеській Республіці та допомога в організації культурних заходів.

Після початку війни між Україною та Росією в країну хлинув потік біженців, у тому числі неповнолітніх дітей. Батьки, які намагалися врятувати своїх дітей від загрози смерті, часто не мали можливості чи бажання залишити свою країну. А дітей відправляли з України або в супроводі рідних та близьких, або поодиноці без супроводу. У цей час я почала більше зосереджуватися

на співпраці з соціально-правовим захистом дітей при Магістраті Усті-над-Лабем, де проводяться бесіди з дітьми та особами, які їх супроводжують. Допомагаючи працівникам органу соціально-правової охорони дітей (OSPOD) під час спілкування з неповнолітніми та їхніми супровідниками, я прагну, щоб розмова проходила в приємній атмосфері, тому намагаюся запобігти непорозумінню, пояснити культурний контекст обидвом сторонам і контролювати емоції.

Якщо ви запитаете мене, хто такий міжкультурний працівник, перше, що я кажу: «Він добрач». А потім, що це людина, яка здатна принести тобі розуміння, віру та надію на краще.

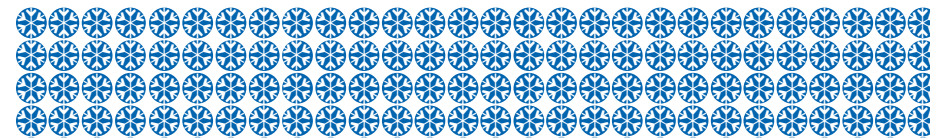
Помощь Органу социально-правовой защиты детей (OSPOD)

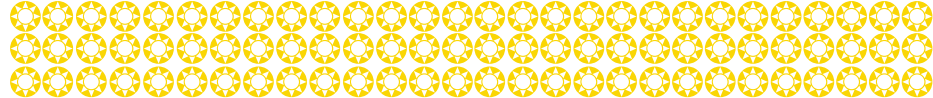
Марина, Россия

Я родилась в России, но уже почти двадцать лет живу с семьей в Чехии. По профессии я экономист в банковской сфере. С 2019 года работаю межкультурным работником для русскоязычных клиентов в интеграционном центре. До этого сама была клиенткой центра, проходила в нем курсы чешского языка, пользовалась услугами юриста и социального работника, посещала дамский клуб и другие культурные мероприятия.

В 2018 году, когда в Чехии была принята специальная программа «Украина», в страну с целью трудоустройства приехало несколько тысяч украинцев, в результате чего возникла острая необходимость в общении с людьми, не знающими чешского языка. В то время в интеграционном центре уже были межкультурные ассистенты для вьетнамского и монгольского сообществ, и мне предложили работу ассистента для русскоязычных клиентов. Хотя межкультурная помощь имеет одинаковое структурное содержание, работа с каждым сообществом отличается, и это стало для меня большим вызовом.

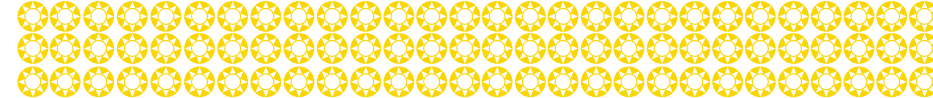
За несколько лет работы на этой должности я освоила все сферы межкультурной работы, включая письменные и синхронные переводы во время консультаций, сопровождение клиентов в различные организации и учреждения, помощь при открытии курсов чешского языка, предоставление информации о повседневной жизни в Чехии и помощь в проведении культурных мероприятий.

После начала вооруженного конфликта между Украиной и Россией в страну хлынул поток беженцев, в том числе несовершеннолетних детей. Родители, спасая своих детей от угрозы погибнуть, при этом не имея возможности или желания покинуть свою страну, отправляли их либо в сопровождении родственников и знакомых, либо одних без сопровождения. В это время я начала больше ориентироваться на сотрудничество с отделом социально-правовой защиты детей при администрации города Усти-над-Лабем, где проходят собеседования с детьми и сопровождающими их лицами. Помогая работникам отдела во время общения с несовершеннолетними детьми и их сопровождающими, я нацеливаю себя на то, чтобы атмосфера разговора была максимально комфортной, поэтому всегда стараюсь не допускать недопонимания, объяснять обеим сторонам культурный контекст и успокаивать эмоции.

Если вы спросите меня, кто такой межкультурный работник, первое, что я скажу: «Он добряк». А потом, что это человек, который способен принести вам понимание, веру и надежду на лучшее.

Ve zdravotnictví

Alexie, Ukrajina

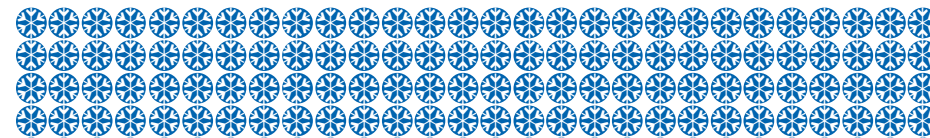
Do České republiky jsem se přestěhovala s rodinou v roce 2007. Pocházím z lékařské rodiny. Můj táta je etnický Čech, což nám usnadnilo výběr místa pro náš další život. Díky mému původu se může zdát, že jsem od narození byla vybavena jazykovými znalostmi češtiny, opak je ale pravdou, při příchodu do České republiky jsem mluvila pouze ukrajinsky a rusky. Začínala jsem tu proto od úplného začátku. Integrace do české společnosti byla složitá, ale rozhodně stála za to!

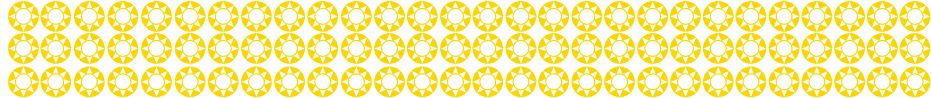
Snila jsem o studiu na vysoké škole, vždy jsem chtěla být přínosem pro společnost. Studium na Pedagogické fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně pro mě proto bylo motivující a velmi přínosné, získala jsem spoustu dovedností a následně uplatnění ve sféře logistiky, kde jsem působila třináct let.

Stále jsem měla kdesi v hloubi své duše pocit, že mohu být nápomocna ostatním, a tak jsem se v červnu 2022 rozhodla připojit k týmu Poradny pro integraci. Chtěla jsem vyzkoušet novou činnost – interkulturní asistenci. Začala jsem pracovat jako interkulturní pracovník pro cizince, kteří jsou znevýhodněni jazykovou bariérou, v podstatě jako jsem byla kdysi já. Proto zcela rozumím potřebám klientů a naprosto chápu, jak se cítí ztraceně a osaměle v novém prostředí.

Nabízím pomocnou ruku našim klientům v oblasti zdravotnictví, jelikož systém zdravotnictví v zemích SNS je zcela odlišný od zdravotnictví v ČR. V oblasti zdravotnického poradenství poskytují klientům informace, na jaké zdravotní pracoviště je nutno se obrátit, na co mají nárok, zjišťují informace, jaké zdravotní pomůcky a léky jsou hrazené ze zdravotního pojištění a co si musí klient hradit sám. Pomáhám najít přesný ekvivalent diagnózy v češtině na základě zdravotní dokumentace klienta a zároveň poskytnout důležité vodítko pro lékaře k úspěšné indikaci léčby. Klienti mnohdy zanedbávají svůj zdravotní stav pouze proto, že nevěděli, jak a na koho se mají obrátit, jak své zdravotní potíže popsat a jak českým lékařům předat informace o již dříve zjištěné diagnóze.

Obracejí se na nás jak maminky s dětmi, osoby zdravotně znevýhodněné, senioři, onkologicky nemocní, těhotné ženy, klienti, kteří trpí chronickými onemocněními

nebo mají akutní zdravotní problémy. Snažím se vždy být oporou pro klienty, zejména pro onkologicky nemocné, kteří na tom nejsou zrovna nejlépe. Nemocní se často cítí ve svém boji o zdraví nebo život osamoceni, chybí jim rodina, která by je mohla ve složité zdravotní situaci podpořit.

Touto cestou bych chtěla poděkovat všem zdravotníkům Ústeckého kraje za perfektní spolupráci, špičkový výkon, profesionalitu, trpělivost a ochotu.

В сфері охорони здоров'я

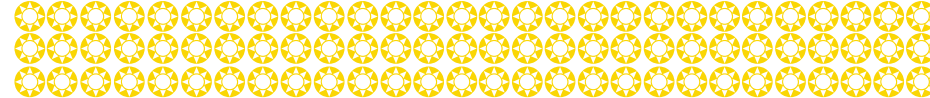
Алексія, Україна

До Чехії я переїхала зі своєю родиною у 2007 році. Я походжу з родини лікарів. Мій батько етнічний чех, що власне допомогло нам вибрати місце для нашого подальшого життя. Завдяки моєму походженню може здатися, що я володіла чеською мовою вже від народження, але насправді це не так, коли я приїхала до Чехії, я розмовляла лише українською та російською. Тому своє життя в Чехії я почала повністю з нуля. Інтеграція в чеське суспільство була важкою, але однозначно вартувала того!

Я мріяла про навчання у вищому навчальному закладі, та завжди хотіла бути корисною для суспільства. Тому навчання на Педагогічному факультеті Університету Яна Євангеліста Пуркіне було для мене мотиваційним і дуже корисним, я отримала цінні знання, котрі згодом мала можливість застосувати у сфері логістики, де я пропрацювала тринадцять років.

Десь у глибині душі я все ще відчувала, що можу бути корисною для інших, тому в червні 2022 року вирішила приєднатися до команди Консультаційного центру з питань інтеграції. Я хотіла спробувати нову діяльність – міжкультурну допомогу. Я почала працювати як міжкультурний асистент для іноземців, які страждають від мовного бар'єра, як колись і я. Тому я повністю усвідомлюю потреби клієнтів і розумію наскільки розгубленими та самотніми вони можуть себе почувати в новому середовищі.

Пропоную руку допомоги нашим клієнтам у сфері охорони здоров'я, оскільки система охорони здоров'я в країнах СНД кардинально відрізняється від системи охорони здоров'я в Чехії. У сфері медичних консультацій я надаю клієнтам інформацію про те, до яких закладів охорони здоров'я їм потрібно звертатися, на що вони мають право, дізнаюся, які медичні засоби та ліки покриває медичне страхування і що клієнт повинен оплатити сам. Я допомагаю

знайти точний діагноз чеською мовою на основі медичної документації клієнта і водночас надаю лікарям важливу підказку для успішного призначення лікування. Клієнти часто нехтують своїм станом здоров'я тільки тому, що не знали, як і до кого звернутися, як описати свої проблеми зі здоров'ям і як донести до чеських лікарів інформацію про раніше встановлений діагноз.

До нас звертаються матері з дітьми, люди з обмеженими можливостями, люди похилого віку, онкологічні хворі, вагітні жінки, клієнти, які страждають хронічними захворюваннями або мають гострі проблеми зі здоров'ям. Я завжди намагаюся бути опорою для клієнтів, особливо для онкохворих, які перебувають не в найкращому стані. Пацієнти часто почуваються самотніми у боротьбі за здоров'я чи життя, їм не вистачає родини, яка могла б підтримати їх у важкій ситуації зі здоров'ям.

Таким чином я хотіла б подякувати всім медичним працівникам Устецького краю за бездоганну співпрацю, високу продуктивність, професіоналізм, терпіння та люб'язність.

В здравоохранении

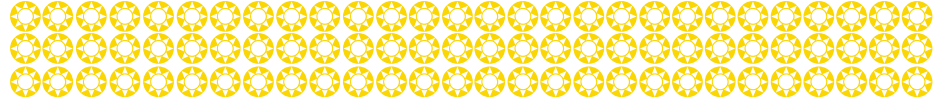
Алексия, Украина

Я переехала в Чехию со своей семьей в 2007 году. Я из семьи медиков. Мой папа – этнический чех, что облегчило нам выбор места будущего проживания. Благодаря моему происхождению может показаться, что я с рождения обладаю знанием чешского языка, но все наоборот, когда я приехала в Чехию, я говорила только на украинском и русском языках. Поэтому я начинала здесь с нуля. Интеграция в чешское общество была сложной, но она того стоила!

Я мечтала учиться в университете, чтобы потом приносить пользу обществу. Поэтому обучение на Педагогическом факультете Университета Яна Евангелиста Пуркіне было мотивирующим и очень полезным для меня. Обучаясь в нем, я приобрела много знаний и навыков, которые впоследствии применила в области логистики, где проработала тринадцать лет.

Где-то в глубине души у меня все же было ощущение, что я могу быть полезной другим, поэтому в июне 2022 года решила присоединиться к команде Консультационного центра по интеграции. Я хотела попробовать новый вид деятельности – межкультурную помощь. Я начала работать в качестве

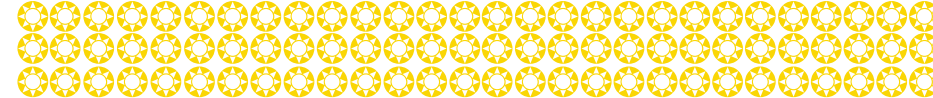

межкультурного работника для иностранцев, которые находятся в уязвимом положении из-за языкового барьера (в такой же ситуации раньше приходилось быть и мне). Поэтому я полностью понимаю потребности клиентов и знаю, каково это чувствовать себя потерянными и одинокими в новой среде.

Я предлагаю руку помощи нашим клиентам в сфере здравоохранения, так как система медицинского обслуживания в странах СНГ во многом отличается от системы в Чехии. В области медицины я предоставляю клиентам информацию о том, в какие медицинские учреждения необходимо обратиться, на что они имеют право, уточняю, какие медицинские препараты покрываются медицинской страховкой, а за что клиент должен заплатить сам. Я помогаю найти точный эквивалент диагноза на чешском языке на основе медицинской документации клиента, тем самым предоставляя врачам важную информацию для успешного назначения лечения. Клиенты часто запускают свои заболевания просто потому, что не знают, как и к кому обратиться, как описать свои проблемы со здоровьем и как донести информацию о ранее поставленном диагнозе чешским врачам.

К нам обращаются мамы с детьми, люди с ограниченными возможностями, пожилые люди, онкологические больные, беременные женщины, клиенты, страдающие хроническими заболеваниями или имеющие острые проблемы со здоровьем. Я всегда стараюсь быть опорой для клиентов, особенно для тяжелобольных онкобольных. Больные часто чувствуют себя одинокими в своей борьбе за здоровье или жизнь, им не хватает семьи, которая могла бы поддержать их в сложной ситуации.

Таким образом, я хотела бы поблагодарить всех медицинских работников Устецкого края за их сотрудничество, высокую эффективность, профессионализм, терпение и готовность оказать помощь.

Пři integračních aktivitách

Olga, Ukrajina

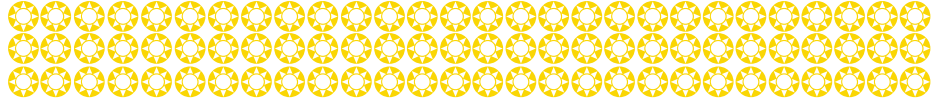
Můj profesní život byl zajímavý a tvůrčí. Získala jsem vysokoškolské vzdělání ve dvou oborech. Vystudovala jsem Charkovský státní institut kultury (vedoucí divadelní skupiny) a Donbaskou státní pedagogickou univerzitu (praktický psycholog).

Účastnila jsem se nejrůznějších projektů kulturního centra a iniciativy „Vivat“, pracovala jsem se studenty... To vše ale 24. února 2022 skončilo. Přijela jsem do České republiky jako mnoho jiných Ukrajinců prchajících před válkou. Do Poradny pro integraci jsem přišla v prvních dnech po našem příjezdu, měla jsem zájem o kurzy češtiny, protože česky jsem neuměla ani slovo. Srdečně mě přivítali: „Vítejte v České republice“, pomohli mi zapsat mé dítě do školy, zvali mě na exkurze, zajímavé akce, jazykové kurzy a také mě doprovodili k lékaři.

Okamžitě mi bylo jasné, že všichni zaměstnanci PPI mají vysokou odbornou úroveň a kompetentní přístup ke globálním integračním procesům. Při komunikaci s nimi jsem se velmi rychle probudila z nočních můr, z války, a začala si kolem sebe všimát lidí, kterým bych měla a mohu pomáhat (jako psychologka, jako matka, jako Ukrajinka). Je velmi příjemné být malou součástí takové „štafety laskavosti“.

Vzhledem k mé profesi mi bylo umožněno, abych jako interkulturní asistentka pomáhala při integračních aktivitách pro ukrajinské děti. Během těchto aktivit dětem tlumočím, pomáhám jim navázat vzájemné kontakty a pozoruji je, jak se adaptují na nové prostředí. Setkám-li se s dítětem, které vykazuje známky zhoršeného psychického stavu, kontaktuji jeho rodiče a ve spolupráci s odbornými pracovníky nabízím další aktivity a další pomoc.

На інтеграційних заходах

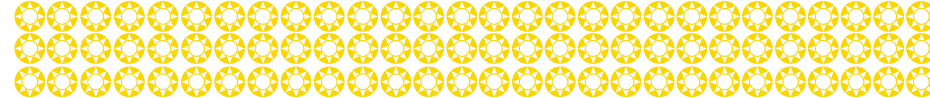
Ольга, Україна

Моє професійне життя було цікавим і творчим. Я здобула вищу освіту за двома напрямками. Закінчила Харківський державний інститут культури (керівник театрального гуртка) та Донбаський державний педагогічний університет (практичний психолог).

Я брала участь у різних проектах культурного центру та ініціативи «Віват», працювала зі студентами... Але все це закінчилося 24 лютого 2022 року. Я приїхала до Чехії, як і багато інших українців, котрі тікали від війни. В перші ж дні після нашого приїзду я прийшла в Консультаційний центр з питань інтеграції, мене зацікавили курси чеської мови, тому що я не знала ні слова чеською. Мене тепло зустріли: «Ласкаво просимо до Чехії», допомогли записати дитину до школи, запрошували на екскурсії, цікаві заходи, мовні курси, а також супроводжували до лікаря.

Мені відразу стало зрозуміло, що всі співробітники Консультаційного центру з питань інтеграції мають високий професійний рівень і грамотний підхід до глобальних інтеграційних процесів. Спілкуючись з ними, я дуже швидко отямилась від жахиття війни, почала помічати навколо себе людей, котрим би могла і можу допомогти (як психолог, як мама, як українка). Це дуже цінно бути маленькою частиною такої «естафети добра».

Завдяки моїй професії я мала можливість допомагати в інтеграційних заходах для українських дітей як міжкультурний асистент. Під час цих заходів я виконую роль перекладача, допомагаю дітям налагоджувати взаємні контакти та спостерігаю, як вони адаптуються в новому середовищі. Якщо я зустрічаю дитину з ознаками погіршеного психічного стану, я одразу контактую з батьками та у співпраці з професійними працівниками пропоную додаткові заняття та допомогу.

На интеграционных мероприятиях

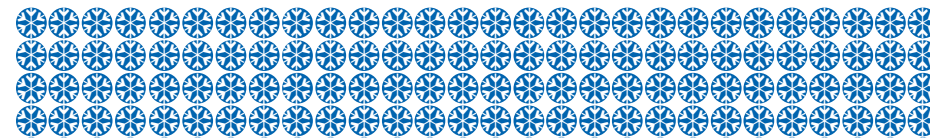
Ольга, Украина

Моя профессиональная жизнь была интересной и творческой. Я получила высшее образование по двум направлениям. Закончила Харьковский государственный институт культуры (руководитель театральной студии) и Донбасский государственный педагогический университет (практический психолог).

В Украине я участвовала в самых различных проектах культурного центра и инициативы « Vivat », работала со студентами... Но все это закончилось 24 февраля 2022 года. Я приехала в Чехию, как и многие другие украинцы, спасающиеся от войны. В интеграционный центр я обратилась в первые дни после нашего приезда. Меня интересовали курсы чешского языка, потому что я не знала ни слова по-чешски. Работники центра радушно встретили меня: «Добро пожаловать в Чехию», помогли записать моего ребенка в школу, пригласили на экскурсии, интересные мероприятия, языковые курсы, а также сопроводили к врачу.

Мне сразу было понятно, что работники центра по интеграции иностранцев (PPI) обладают высоким профессиональным уровнем и грамотным подходом к глобальным интеграционным процессам. Благодаря общению с ними скоро я избавилась от ночных кошмаров, от войны и стала замечать вокруг себя людей, которым я сама должна и могу помочь (как психолог, как мать, как украинка). Очень приятно было стать маленькой частью такой «эстафеты добра».

Благодаря моей профессии мне предоставили возможность помогать с интеграционными мероприятиями для украинских детей в качестве межкультурного ассистента. Во время этих занятий я перевожу детям, помогаю им наладить взаимные контакты и наблюдаю, как они адаптируются к новой среде. Если я встречаю ребенка с признаками ухудшения психического состояния, я связываюсь с его родителями и в сотрудничестве со специалистами центра предлагаю дополнительные занятия и дополнительную помощь.

Ve školství

Olha, Ukrajina

V roce 2021 jsem se přestěhovala z Ukrajiny do České republiky a od září letošního roku pracuji jako interkulturní asistentka.

Mám právnické vzdělání, které jsem získala na Ukrajině. Než jsem se přestěhovala do České republiky, pracovala jsem jako právník na policii a také jako advokát v soukromé advokátní kanceláři. Díky pracovním zkušenostem, které jsem nabyla, dobře chápu, že centrem našeho pracovního zájmu jsou jak povinné náležitosti plynoucí ze zákona, tak i potřeby klientů, které jsou velmi individuální.

Od začátku války přijelo do ČR z Ukrajiny hodně lidí, kteří hledali ochranu, domov a normální život, jaký žili před začátkem války. Přišlo zejména mnoho žen a dětí. Podle mého názoru jsou nejzranitelnější skupinou klientů děti, které nechápou, proč opustily své kamarády ze školy, vlastní hračky, domovy a některé dokonce i rodiče. Když jsem začala pracovat s dětmi z Ukrajiny, které uprchly před válkou, dlouho jsem si musela zvykat na jejich smutné pohledy a otázky „Proč?“.

S kolegy společně pracujeme na tom, abychom to každému dítěti co možná nejvíce usnadnili a vysvětlili rozdíl mezi vzděláváním na Ukrajině a v České republice. Pomáháme se zápisy do mateřských, základních a středních škol. Abychom snížili nejen jazykovou a právní bariéru, ale i kulturní rozdíly mezi vzdělávací institucí a dítětem, překládáme dokumenty, doprovázíme rodiče na třídní schůzky, seznamujeme je se systémem známkování a omlouvání absence dítěte, působíme jako prostředníci mezi školami, rodiči a dětmi. Z vlastní zkušenosti vím, jak je pro děti a jejich rodiče důležité mít v nové zemi člověka, který rozumí specifikům studia na Ukrajině a pomůže jim s kladným přijetím do českého kolektivu. Ostatně, se začátkem války se do Čech přestěhovala i má neteř, školačka, se kterou jsem tuto cestu prošla a stále procházím.

Radost, která vystřídala smutek v očích dětí, které si našly české kamarády a mohou s nimi komunikovat v češtině, nás motivuje a inspiruje k pomoci ostatním.

В освіті

Ольга, Україна

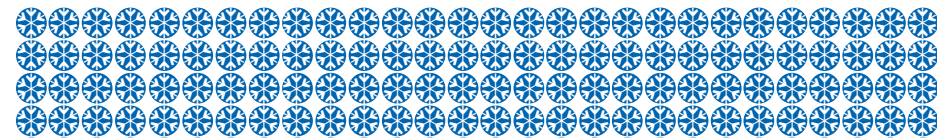
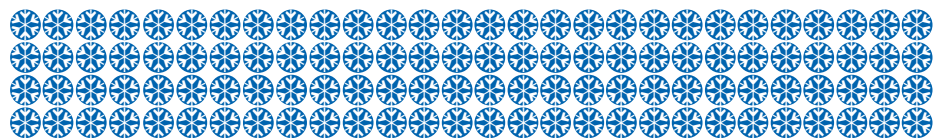
Я переїхала з України до Чехії у 2021 році та з вересня цього року працюю міжкультурним асистентом.

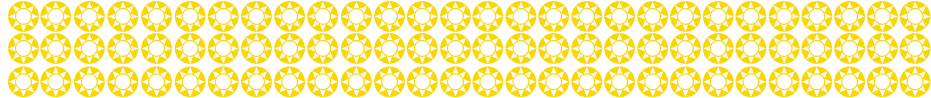
Маю юридичну освіту, яку отримала в Україні. До переїзду в Чехію я працювала юристом у поліції, а також юристом у приватній юридичній фірмі. Завдяки досвіду роботи, який я отримала, я добре розумію, що основою наших робочих інтересів є як обов'язкові вимоги, які випливають із законодавства, так і потреби клієнтів, які дуже індивідуальні.

З початком війни багато людей приїхало до Чехії з України, шукаючи захист, домівку та нормальне життя, яким вони жили до початку війни. Особливо багато приїхало жінок і дітей. На мій погляд, найбільш вразливою групою клієнтів є діти, які не розуміють, чому вони залишили шкільних друзів, власні іграшки, домівку, а дехто навіть батьків. Коли я почала працювати з дітьми з України, котрі втекли від війни, мені довелося довго зивкати до їхніх сумних поглядів і запитання «Чому?».

Ми з колегами працюємо над тим, щоб максимально полегшити навчання кожній дитині та пояснити різницю між навчанням в Україні та Чехії. Допомогаємо із зарахуванням до дитячого садка, початкової та середньої школи. Щоб зменшити не лише мовний та правовий бар'єр, але й культурні відмінності між навчальним закладом та дитиною, ми перекладаємо документи, супроводжуємо батьків на класні збори, знайомимо їх із системою оцінювання та правилами відсутності дитини в школі, виступаємо посередниками між школами, батьками та дітьми. З власного досвіду знаю, як важливо для дітей та їхніх батьків мати в новій країні людину, яка розуміє специфіку навчання в Україні та допоможе їм адаптуватися в чеському колективі. Адже з початком війни в Чехію переїхала і моя племінниця – школярка, з якою я пройшла цей шлях і досі проходжу.

Радість, яка змінила смуток в очах дітей, котрі знайшли чеських друзів і можуть спілкуватися з ними чеською мовою, мотивує і надихає нас допомагати іншим.

В образовании

Ольга, Украина

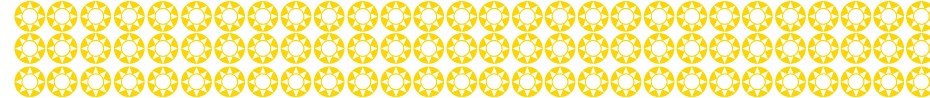
Я переехала из Украины в Чехию в 2021 году и с сентября этого года работаю межкультурным ассистентом.

У меня юридическое образование, которое я получила в Украине. До переезда в Чешскую Республику я работала юристом в полиции, а также в частной юридической фирме. Благодаря полученному опыту я хорошо понимаю, что центром наших трудовых интересов являются как обязательные требования, вытекающие из закона, так и потребности клиентов, которые очень индивидуальны.

С началом вооруженного конфликта в Чехию приехало много людей из Украины в поисках защиты, дома и нормальной жизни, какой они жили до войны. Особенно много приехало женщин и детей. На мой взгляд, наиболее уязвимой группой клиентов являются дети, которые не понимают, почему они оставили своих школьных друзей, игрушки, свой дом, а некоторые даже родителей. Когда я начала работать с украинскими детьми, бежавшими от войны, мне пришлось долго привыкать к их грустным взглядам и вопросу «Почему?».

Мы с коллегами работаем вместе так, чтобы максимально облегчить обучение каждого ребенка, объясняя разницу между образованием в Украине и Чехии. Мы помогаем с зачислением в детский сад, начальную и среднюю школу. В целях снижения не только языкового и правового барьера, но и культурных различий между учебным заведением и ребенком мы переводим документы, сопровождаем родителей на классные собрания, знакомим их с системой оценок, помогаем правильно оформить отсутствие ребенка, выступаем посредниками между школой, родителями и детьми. По своему опыту знаю, как важно для детей и их родителей иметь в новой стране человека, который понимает специфику обучения в Украине и который поможет им успешно быть принятым в чешский коллектив. Ведь с началом войны в Чехию переехала и моя племянница – школьница, с которой мы вместе начали этот путь и проходим его до сих пор.

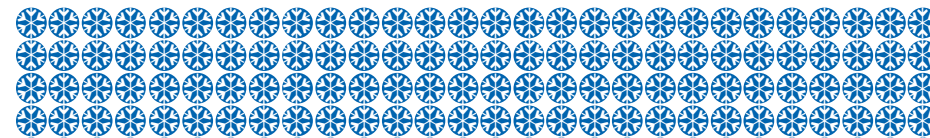
Радость, сменившая грусть в глазах детей, которые нашли чешских друзей и могут общаться с ними на чешском языке, мотивирует и вдохновляет нас помогать другим.

Děkujeme všem lidem dobré vůle!

Дякуємо всім людям доброї волі!

Спасибо всем людям доброй воли!

Dobrovolnické centrum, z.s.

Prokopa Diviše 1605/5
400 01 Ústí nad Labem

www.dobrovolnictvi-usteckykraj.cz

Národní asociace dobrovolnictví, z.s.

Kaznějovská 1517/51
323 00 Plzeň-Bolevec

www.nadobrovolnictvi.cz

Poradna pro integraci, z. ú.

Velká Hradební 619/33
400 01 Ústí nad Labem

www.p-p-i.cz

www.centrumcizincu.cz

Ústí nad Labem, 2023